

JANUARI 1983

de

VERSCIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

A young child, possibly a girl, is the central focus of the image. She has a serious, almost somber expression and is looking directly at the camera. She is holding a blue plastic cup with both hands, and the cup is tilted slightly. The background is a warm, brownish-orange color with vertical lines, suggesting a wooden structure or a wall. The overall tone is somber and evocative.

Wereldhonger versus bewapeningswedloop

de
EGCHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

16e jaargang No. 1

januari 1983

ARTIKELEN

Europa en het Midden-Oosten in 1983 in de schijnwerpers	2
Wereldhonger versus bewapeningswedloop	3
De meestgestelde vraag: „Wat is nu een ware christen?“	7
Hoe de seksuele revolutie u beïnvloedt	9
Ambassador College voor de leiders van morgen!	14
Wat is het hoofddoel van sport?	17
Verspil geen tijd — beleg hem!	23

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Verbeter uw Bijbel-I.Q.	12
Van onze lezers	29

OMSLAG:

Holle ogen en magere armen symboliseren het lijden en de honger van miljoenen mensen in de Derde en de Vierde Wereld — terwijl de industrielanden en het Midden-Oosten hun bewapening opvoeren in de naam van defensie en ideologische strijd.

Foto Alain Nogues — Sygma

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1983 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan: AMBASSADOR COLLEGE Postbus, 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. **Nederland:** Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Columbuslei 14, 2120 Schoten (België).

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredacteur:

Dexter H. Faulkner

Senior redacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsredacteur:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Ronald Kelly, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Patrick A. Parnell, Richard J. Rice, Richard H. Sedliack

Technisch kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Janice Roemer, Wendy Styer, Dan Taylor, Ron Toth, Debbie Yavelak, Agnes Youngblood, Jeff Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, Minette Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* G. A. Belluche Jr., Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Kim Stone

Uitgeverij:

Directeur uitgeverij: Ray Wright; *Hoofd productie:* Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinators internationale edities:* Val Brown, Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

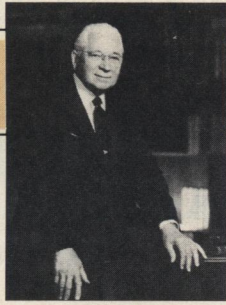
Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Frans:* Dibar Apartian; *Italiaans:* Carn Catherwood; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Onderwijs voor het leven!

Is een mens echt geschoold tenzij hij weet *wat* hij *is*? En tenzij hij weet *waarom* hij is, of het leven een doel of betekenis heeft, en wat dat is? En tenzij hij weet *waar* hij uiteindelijk heen gaat? En tenzij hij de *zuivere* waarden kan onderscheiden van de valse en *de weg* weet naar zulke begerenswaardige omstandigheden als vrede, geluk, welvaart, en het vreugdevolle, aangename en *interessante* leven?

Op dit moment staan vele leerlingen van de hogere klassen van de middelbare school voor het probleem of ze naar de universiteit zullen gaan — en zo ja, naar *welke* universiteit.

Als ik een jonge man of vrouw zou zijn die zich voor dit probleem gesteld ziet, weet ik heel zeker — wetend wat ik nu weet — dat ik zou willen weten *welk* college of *welke* universiteit deze dingen onderwijst. Ik weet zeker dat ik naar die school voor hoger onderwijs zou willen gaan waar ze me niet alleen zouden leren hoe ik de kost moet verdienen — neem me niet kwalijk, ik bedoel *in mijn levensonderhoud moet voorzien* — maar waar ze me ook zouden leren *hoe ik moet leven!*

Heeft u zich ooit afgevraagd waarom bijna iedereen een leven wil leiden dat aangenaam, vreugdevol en interessant is — zonder verveling, kwalen, pijn, lijden of een onplezierige omgeving of onplezierige omstandigheden? En toch voelt bijna iedereen een verlangen naar iets dat ze werkelijk zal bevredigen; en toch vinden ze het op een of andere manier nooit, behalve voor korte *perioden die nooit blijvend lijken te zijn*.

Toen dit Werk van God pas een jaar of twee — of drie — aan de gang was in Eugene in Oregon en ik het grootste deel van de tijd ongeveer zes avonden per week preekte in evangelistische campagnes, iedere zondag de radio-uitzending had, THE PLAIN TRUTH redigeerde en stencilde en overleg pleegde met tientallen mensen, voelde ik behoefte aan iets ontspannends — iets waardoor ik deze ernstige problemen en deze voortdurende activiteit even kon vergeten. Mijn vrouw, Loma D. Armstrong, en ik ondervonden dat we er mentaal even helemaal uit konden stappen door af en toe naar de

basketballwedstrijden te gaan kijken in MacArthur Court, het basketballpaviljoen van de Universiteit van Oregon. In die tijd had deze universiteit een team van 2e-jaars studenten en een team van oudere-jaars dat een succes leek te zullen worden.

En ja hoor, in hun laatste jaar wonnen deze jongens het eerste nationale kampioenschap — laat in de winter van 1939. Dat was het eerste jaar waarin de NCAA een nationale beslissingswedstrijd had voor een nationaal kampioenschap.

Bij zulke wedstrijden zal men duizenden mensen zien die in de ban zijn van het flitsende spel. Hebben deze basketball-fans plezier in het leven? Als je ze het op dat moment vraagt, is het antwoord misschien: „*Reken maar!*” Vervelen ze zich? Niet tijdens de opwinding van het spel! Voelen ze een soort mentaal, emotioneel of geestelijk verlangen? Niet tijdens de spanning van de wedstrijd.

Maar na de wedstrijd — hoe zit het dan? Waarom maken de fans nadat de wedstrijd afgelopen is en ze naar huis gegaan zijn een terugslag door — tot de volgende wedstrijd, of de volgende plezierige ervaring?

Ik dacht er eens over na. Na de wedstrijd maak *ik* geen terugslag door. *Ik* hoef niet het gevoel door te maken van *leepte*, verveling of een soort honger van de ziel — wat dat dan ook is — tot het volgende spannende amusement. In feite vind ik mijn leven *ten alle tijde* interessant, krachtgevend, stimulerend, bevredigend en overvloedig! Het is soms enorm opwindend. Maar het is *nooit* vervelend, *nooit* saai, *nooit* onbevredigend!

WAAROM? Wat is het verschil?

Ik weet wat het verschil is. Ik wil u vertellen wat het is.

Het antwoord is vervat in de vragen die ik eerder stelde.

Ik heb geleerd *wat* de mens *is!*

Ik heb geleerd dat de mens op deze aarde geplaatst is *met een doel*, en ik heb geleerd wat dat doel *is!* Ik heb geleerd *hoe* ik dat moet volbrengen. Ik heb geleerd *wat* de *zuivere* waarden zijn, en wat de valse. En ik heb het geheim geleerd van een vol, overvloedig, interessant, vreugdevol leven! Niet slechts gedurende een basketballwedstrijd of af en (Zie verder pagina 25)

Europa en het Midden-Oosten

IN 1983 IN DE SCHIJNWERPERS

Gene H. Hogberg

De komst van het nieuwe jaar confronteert ons met een wereld die balanceert op de rand van indrukwekkende veranderingen.

En terwijl deze wereld optrekt naar het met politieke stormen gevulde midden van de jaren '80, voltrekken zich in West-Europa en in het Midden-Oosten reeds met grote snelheid diverse belangrijke gebeurtenissen.

Twee van die gebeurtenissen hebben het toneel in gereedheid gebracht. De eerste was de verbijsterende ineenstorting van de Westduitse regering in september j.l. en de val van haar algemeen gerespecteerde kanselier, Helmut Schmidt.

De tweede speelde zich omstreeks dezelfde tijd af. Honderden Palestijnse burgers verloren het leven in een massaslachting in Beiroet in Libanon. De wereldopinie keerde zich tegen de staat Israël, die verantwoordelijk geacht werd voor het niet-verhinderen van de door zijn lastige Libanese bondgenoten uitgevoerde pogrom.

Laten wij deze beide gebeurtenissen eerst eens in bijzonderheden bekijken. Daarna kunnen wij zien hoe deze twee schijnbaar niets met elkaar te maken

hebbende voorvallen een diepgaande wijziging in het wereldgebeuren in gang hebben gezet.

Einde van het Schmidt-tijdperk

Op 17 september kwam er met het aftreden van vier FDP ministers in West-Duitsland een abrupt einde aan de 13 jaar oude coalitie van Sociaal Democraten (SPD) en Vrije Democraten (FDP).

Deze ontwikkeling, die binnenskamers al een tijdje werd verwacht wegens de onoverbrugbare tegenstellingen tussen SPD en FDP, maakte ook een einde aan het achtjarige bewind van bondskanselier Schmidt.

Na een „constructieve motie van wantrouwen” op 1 oktober kwamen de oppositievoerende conservatieve partijen — de Christen Democratische Unie (CDU) en haar Beierse geestverwanten, de Christen Socialistische Unie (CSU) — opnieuw aan de macht in een coalitie met de Vrije Democraten die in feite van partners wisselden.

Veel politieke commentatoren schijnen echter hun twijfels te hebben over de nieuwe kanselier, Helmut Kohl. De heer Kohl is een succesvol, hoewel niet bijzonder kleurrijk politicus. Hij is gestaag omhooggestegen in de geleiden van de partijleiding om het tot voorzitter van de CDU te brengen. Maar volgens zijn critici zal hij mogelijk niet opgewassen blijken tegen de zware uitdagingen die hem te wachten staan in een land dat geplaagd wordt door economische recessie en een steeds verder gepolariseerde politiek.

Zo hebben bijvoorbeeld de vakbondsleiders al gewaarschuwd dat zij hun leden wel eens zouden kunnen oproepen de straat op te gaan om tegen de voorgenomen besnoeiingen in de sociale voorzieningen te protesteren. En linkse studentengroepen zullen zich stellig luider dan ooit verzetten naarmate de dag nadert waarop Bonn een definitief besluit moet nemen om eind 1983 nieuwe kernraketten voor de NATO op te stellen.

Dit alles neemt niet weg dat West-Duitsland zich beslissend heeft afgezet tegen 13 jaren van steeds verder naar links afdrijvend socialisme. De leiding van de staat is nu weer in handen van centrum-rechts. En zij zal de komende jaren steeds verder naar rechts opschuiven.

De Sociaal Democraten, die nu in de oppositie zijn, zullen zich naar verwachting nog verder naar links opstellen en mogelijk zelfs proberen de zogenaamde Groene Beweging in te lijven. Dit is een beweging van Duitse jongeren, die zich concentreert op los van elkaar staande geschilpunten zoals milieuzorg, kernenergie, NATO-lidmaatschap etc.

Aldus wordt het toneel in gereedheid gebracht voor een zelfs nog groter politiek vuurwerk in de *Bundestag* in Bonn. Wanneer de heer Kohl niet de krachtige leiding mocht kunnen opbrengen die nodig is om de komende uitdagingen — in het bijzonder die van radicaal-links — tegemoet te treden, dan is er altijd nog Franz Josef Strauss, voorzitter van de CSU en de voornaamste rivaal van Herr Kohl, om zijn meer dynamische stijl van leiding geven aan te bieden.

Na de begin volgend jaar — mogelijk in maart — te houden nationale verkiezingen, hoopt de CDU/CSU-combinatie op een duidelijke meerderheid. In dat geval zou de verzwakte FDP niet langer nodig zijn.

Op dat moment, aldus voorspelt *Business Week*, zal Herr Strauss in een puur Christen Democratische regering naar voren treden als minister van buitenlandse zaken en als *middel-aar van de macht*. En misschien ook als vicekanselier, hetgeen een opstapje zou zijn naar de toppositie die hem bij de verkiezingen van oktober 1980 werd onthouden.

Europeanen woedend op Israël

Wat het Midden-Oosten betreft ontkende intussen Israëls oorlog tegen de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie PLO in Libanon een nog nooit zo heftige storm van kritiek uit alle hoeken van Europa.

De regeringen en nieuwsmedia van Frankrijk, West-Duitsland, Italië en andere landen waren eendrachtig in hun veroordeling van de Israelische militaire campagne die tot de verdrijving van de PLO uit West-Beiroet leidde.

Dat neemt niet weg dat de regering in Jeruzalem de kritiek min of meer zonder kleerscheuren had kunnen doorstaan wanneer er niet een massale slachting onder Palestijnse burgers had plaatsgevonden.

Israël kreeg de schuld de slachting
(Zie verder pagina 27)

WERELDHONGER versus BEWAPENINGSWEDLOOP

Don Taylor

Waarheen voert ons de wereldomvattende bewapening die nu aan de gang is?

Het is tegenwoordig zo dat zelfs kleine en straatarme landen zich enorme uitgaven getroosten om toegang te hebben tot de moderne militaire wonderen.

Resultaat? Een conventionele bewapeningswedloop die even gevaarlijk, zo niet gevaarlijker is dan de kernwapenrace tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie.

Wat steekt er achter deze wereldomvattende uitbreiding van het conventionele wapenarsenaal? Wat kost het de arme landen? En, wat nog belangrijker is, waarheen voert die wedloop ons allen?

Samenhang met de koude oorlog

In 1945 begon een uitgeputte wereld eindelijk het puin en de as uit te zeven van het huiveringwekkendste wereldomvattende conflict waarvan de mensheid ooit getuige was geweest. De hoop op vrede — op een blijvende vrede — kwam de diplomaten van de wereld eindelijk gerechtvaardigd voor.

Maar terwijl miljoenen een collectieve zucht van verlichting slaakten bij het staken der vijandelijkheden, was het fundament alweer gelegd voor toekomstige conflicten en beroering. Toen reeds waarschuwde DE ECHTE WAARHEID: „De weg des vredes kennen zij niet” (Jes. 59:8).

Evenals haar voorganger, de Volkenbond, bleken de Verenigde Naties niet bij machte lokale oorlogen tussen volkeren te voorkomen. Zij was niet in staat het hart van de mensen te veranderen.

In de jaren '40 tot '60 maakte de Koude Oorlog tussen de Verenigde Staten en de USSR snel voortgang.

De Verenigde Staten zagen het communisme als een macht die de maatschappij — de Westerse beschaving — uit haar voegen dreigde te rukken. Naarmate de militaire macht van de Sovjets toenam en een steeds vastberadener karakter ging vertonen, spanden de Verenigde Staten zich steeds meer in haar in toom te

het Westen welgezinde volkeren. Men hoopte er'een eind mee te maken aan communistische opstandigheid.

Maar de Sovjets zagen het allemaal heel anders. De Tweede Wereldoorlog had een onuitwisbare indruk gemaakt op de Russische geest. Een op de tien Sovjet-burgers was omgekomen. Na in 150 jaar viermaal vanuit het Westen te

houden. In het kader van de Truman Doctrine namen de Verenigde Staten stappen om de Sovjet-Unie te omringen met door Amerika bewapende,

zijn aangevallen, besloten de in historische termen denkende Sovjets ervoor te zorgen dat het Russische volk nooit meer op eigen bodem de verschrikkin-

JAARLIJKSE MILITAIRE UITGAVEN

UITGEKOZEN LANDEN	MILITAIRE UITGAVEN		
	IN MILJARDEN DOLLARS		
	LOG* 1	10	100
SOVJET-UNIE			
VERENIGDE STATEN			
CHINA			
DUITSLAND (WEST)			
FRANKRIJK			
VERENIGD KONINKRIJK			
SAOEDI-ARABIË			
JAPAN			
POLEN			
ITALIË			
DUITSLAND (OOST)			
TSJECHOSLOWAKIJE			
ISRAEL			
CANADA			
ROEMENIË			
INDIA			
BELGIË			
ZWEDEN			
AUSTRALIË			
IRAK			
NOORWEGEN			
SYRIË			
ZWITSERLAND			
EGYPTE			
ARGENTINIË			
NIGERIA			
FILIPPIJNEN			
ZIMBABWE			
COLOMBIA			
COSTA RICA			

Alle gegevens van 1979.

Bron: *World Military Expenditures and Arms Transfers 1970-1979* gepubliceerd door U.S. Arms Control and Disarmament Agency. Alle gegevens hebben betrekking op U.S. dollars 1978.

*Om verschillen die anders niet opvallen te benadrukken is een logaritmische schaal gebruikt.

gen van de oorlog te verduren zou krijgen.

Op de omsingelingspolitiek van de Verenigde Staten reageerden de Sovjets dan ook met het steunen van „bevrijdingsoorlogen” om zich buiten de Amerikaanse ring van staal te verzekeren van eigen bondgenoten.

Break met het verleden

De werkelijke en vermeende dreigingen die uitgingen van de acties en reacties van Amerikanen en Sovjets brachten een radicale wijziging tot stand in de gebruikelijke gang van zaken na een grote oorlog.

In plaats van het aantal manschappen te verminderen en de uitgaven tot het „normale” vredespeil te reduceren, waren de Verenigde Staten noch de Sovjet-Unie van mening dat zij zich dat konden permitteren. Het wantrouwen was te groot.

In zijn boek *Preparing for the Next War...* wijst Michael Sherry erop dat de vredessterkte van de Amerikaanse strijdmacht van een gemiddelde van 275.000 man in de vooroorlogse jaren tot meer dan twee miljoen man na de oorlog steeg. Het vredespeil van de militaire uitgaven schoot van een vooroorlogs niveau van niet meer dan 650 miljoen dollar per jaar omhoog tot meer dan 80 miljard dollar aan het begin van de jaren '70. En in 1979 was het tot de verbijsterende hoogte van 120 miljard dollar gestegen.

De Verenigde Staten noch de Sovjet-Unie wensten een rechtstreekse confrontatie. Daarom begonnen beide kanten een soort „oorlog bij volmacht” door zich bondgenoten te verschaffen, hun invloedssfeer uit te breiden en elkaar door middel van wapenverkoop onder druk te houden.

In het laatst van de jaren '60 waren wapenleveranties een onmisbaar onderdeel van de buitenlandse politiek van beide partijen geworden.

De kosten van bewapening

Tussen 1960 en 1980 namen over de hele wereld gerekend de militaire uitgaven toe van 100 miljard dollar tot meer dan 500 miljard dollar per jaar. Een bedrag dat dubbel zo groot is als het gezamenlijke bruto nationaal produkt in 1981 van Mexico, heel Midden-Amerika en alle landen van de Caribische regio bij elkaar.

Nu worden landen inderdaad vaak

gemotiveerd door angst voor aanvallen van buiten. Maar bij een aantal landen weerspiegelt het peil van de militaire uitgaven de behoefte om door middel van grootscheeps militair vertoon de eigen bevolking in toom te houden. En voor veel landen is alleen al het aanzien dat zij menen te verkrijgen door het bezit van kostbare sabels waarmee zij kunnen ratelen, voldoende reden om een militaire klik in stand te blijven houden.

Diplomaten hebben hun bezorgdheid over deze wapenleveranties uitgesproken. Maar er is maar heel weinig gedaan om de wapenstroom in te dammen, al was het alleen maar naar de meest onstabiele gebieden.

Wapenverkoop vormen wat men noemt „big business”. Van 1975 tot 1979 exporteerden de vijf leidende wapenexporteurs — de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Duitse Bondsrepubliek — voor 66,7 miljard dollar (gerekend naar de dollarwaarde van 1978) naar afnemers in de hele wereld.

De wapenkooplieden

Van 1950 tot 1979 leverden de Verenigde Staten voor een waarde van 110 miljard dollar aan wapenen en daarmee samenhangende diensten aan andere landen. Dat was meer dan de helft van het wereldtotaal.

Daar staat tegenover dat toen de Verenigde Staten in het laatst van de jaren '70 en het begin van de jaren '80 hun wapenverkoop inperkten, de Sovjet-Unie de positie van 's werelds grootste wapenhandelaar van de Verenigde Staten overnam. Tussen 1972 en 1981 leverden de Sovjets 74.000 grote wapensystemen aan haar klanten, terwijl de Verenigde Staten er slechts 44.000 leverden.

De leveranties van de Sovjets omvatten onder meer 23.250 grond-lucht raketsystemen, 3.705 supersonische vliegtuigen, en 13.220 stuks gemotoriseerd geschut en tanks.

De Amerikaanse leveranties omvatten 8.890 grond-lucht raketsystemen, 1.540 supersonische vliegtuigen en 7.440 gemotoriseerde kanonnen en tanks.

Maar in weerwil van deze enorme hoeveelheid verkochte militaire uitrusting, was er nog plaats genoeg voor andere producenten om hun waren aan de man te brengen.

Onder toezicht van de Délégation

Générale pour l'Armement (DGA), dat de nationale wapenverkoop en productie regelt, heeft Frankrijk het tot de op twee na grootste wapenleverancier ter wereld gebracht. Tussen 1970 en 1980 namen de Franse wapenverkoop tot het vijfvoudige toe. Deze sterke toename van de Franse wapenverkoop is ten dele toe te schrijven aan de door Frankrijk gevoelde noodzaak om grote hoeveelheden wapens te verkopen teneinde een levensvatbare, onafhankelijke wapenindustrie op de been te houden.

Ook Zweden is voor dit probleem komen te staan, zij het op een andere manier. De Zweden overwegen liever uit vreemde bronnen wapens aan te kopen dan de eigen wapenexport op te voeren, alleen maar om de onafhankelijkheid van de wapenindustrie te verzekeren.

Een agressieve verkooppolitiek heeft Frankrijk een slechte reputatie bezorgd. Andrew J. Pierre, schrijver van *The Global Politics of Arms Sales*, stelt het als volgt: „Zijn (Frankrijks) wapenverkooppolitiek is algemeen als de toegeeflijkste van die van de voornaamste leveranciers beschouwd, waarbij men er vaak van uitging dat de Franse regering bereid is vrijwel elk wapen aan wie dan ook te leveren” (p. 83).

Daarentegen is Engeland van de tweede plaats in de jaren veertig en vijftig naar de vierde plaats teruggezet. Het Verenigd Koninkrijk exporteert nu 25 tot 30% van zijn productie.

West-Duitsland heeft pogingen gedaan zijn wapenverkoop in te dammen. Maar de regering kwam onder toenemende politieke en economische druk om haar wapenverkoop ter wille van de werkgelegenheid op te voeren.

Wie zijn de kopers?

Elk jaar gaan in de hele wereld de daarmee belaste inkoopambtenaren op zoek naar de wapens die zij willen aanschaffen. Met een spiedend oog gericht op de nieuwste gevechtsvliegtuigen of slag tanks lopen zij de grote wapenbazaars af, zoals de Parijse Luchtvaartshow, of de „British Army Equipment Exhibition”.

Een snelle blik op de wapenverkoop toont dat geld voor de verkopers van veel meer belang is dan ideologie. Zo verzocht Libië onlangs uitstel van betaling voor zijn hoogopgelopen

DRUK VAN DE JAARLIJKSE MILITAIRE UITGAVEN

UITGEKOZEN LANDEN	PERCENTAGE VAN HET NATIONALE INKOMEN PER HOOFD DER BEVOLKING BESTEED AAN MILITAIRE UITGAVEN	NATIONALE MILITAIRE UITGAVEN PER HOOFD DER BEVOLKING* IN DUIZENDEN U.S. DOLLARS													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ISRAEL	31.6														
SYRIË	28.2														
EGYPTE	15.8														
SOVJET-UNIE	15.5														
SAOEDI-ARABIË	12.4														
IRAK	10.2														
ETHIOPIË	10.0														
CHINESE VOLKSREP.	9.4														
CUBA	8.7														
OOST-DUITSLAND DDR	7.7														
POLEN	7.1														
TSJECHOSLOWAKIJE	6.7														
KOEWEIT	6.5														
SINGAPORE	6.1														
NIGERIA	6.0														
ZIMBABWE	6.0														
HONGARIJE	5.9														
NOORWEGEN	5.6														
ROEMENIË	5.4														
KONGO	5.3														
GRIEKENLAND	5.0														
PAKISTAN	4.9														
VERENIGDE STATEN	4.8														
VERENIGD KONINKRIJK	4.7														
TURKIJE	4.7														
FRANKRIJK	3.7														
ZWEDEN	3.4														
BELGIË	3.3														
WEST-DUITSLAND BRD	3.2														
INDIA	3.0														
ARGENTINIË	2.7														
ITALIË	2.5														
AUSTRALIË	2.4														
LIBIË	2.0														
ZWITSERLAND	2.0														
CANADA	1.8														
FILIPPIJNEN	1.8														
GHANA	1.3														
JAPAN	1.0														
COLOMBIA	1.0														
BRAZILIË	0.8														
COSTA RICA	0.0														

Alle cijfers van 1979

* Bron: *World Military Expenditures and Arms Transfers 1970-1979* gepubliceerd door U.S. Arms Control and Disarmament Agency. Cijfers hebben betrekking op U.S. dollars 1978.

† Bron: *1980 Reader's Digest Almanac and Yearbook*.

wapenrekening, waarop de Sovjets, met hun grote behoefte aan harde valuta, met „njet” antwoordden!

De grote kopers moet men niet zoeken onder de met hun economie worstelende landen van Latijns-Amerika, Afrika of Oceanië. Het grootste deel van de wapenaankopen en de wapenimporten vindt zijn oorsprong in het Midden-Oosten.

DE ECHTE WAARHEID heeft zijn lezers al vaak aangeraden, de gebeurtenissen in het Midden-Oosten aandachtig te blijven volgen. De bijbelse profetie wijst dit gebied aan als het

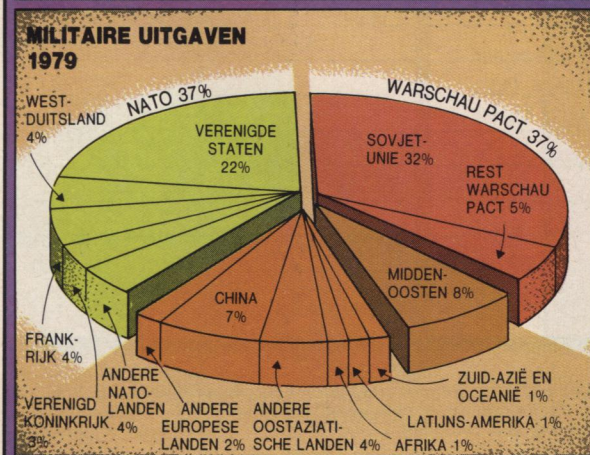
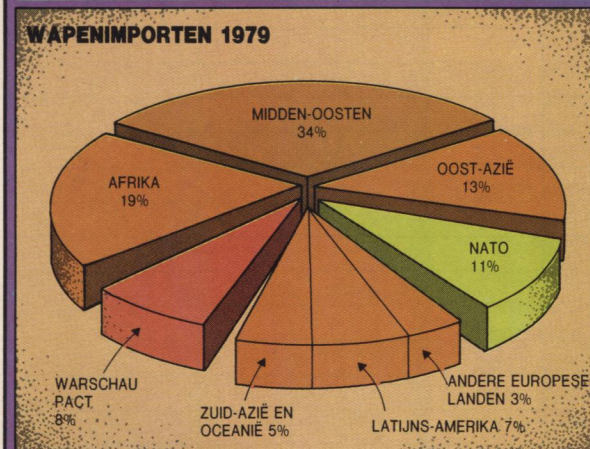
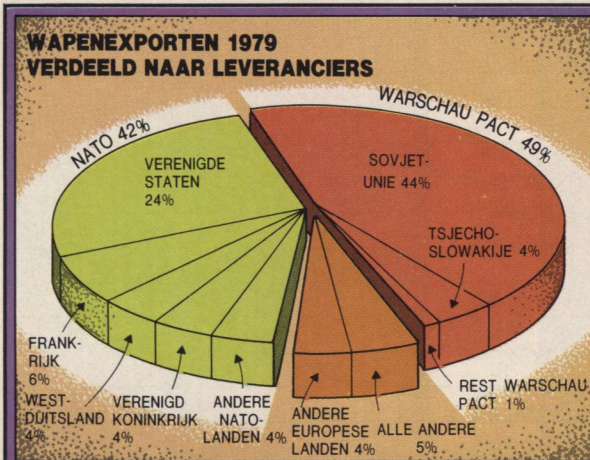
brandpunt van de eerstvolgende rampzalige wereldoorlog.

In het jaar 1980 nam Saoedi-Arabië, met een bevolking van nog geen tien miljoen mensen, wat militaire uitgaven betreft de zesde plaats op de wereldranglijst in.

In 1981 beschikte Libië over een luchtmacht van 210 toestellen. Maar om die toestellen — waarvan twee derde zich nog in niet uitgekakte kratten bevindt — te kunnen laten vliegen moet het land Syrische, Pakistaanse, Noordkoreaanse en Palestijnse piloten „importeren”.

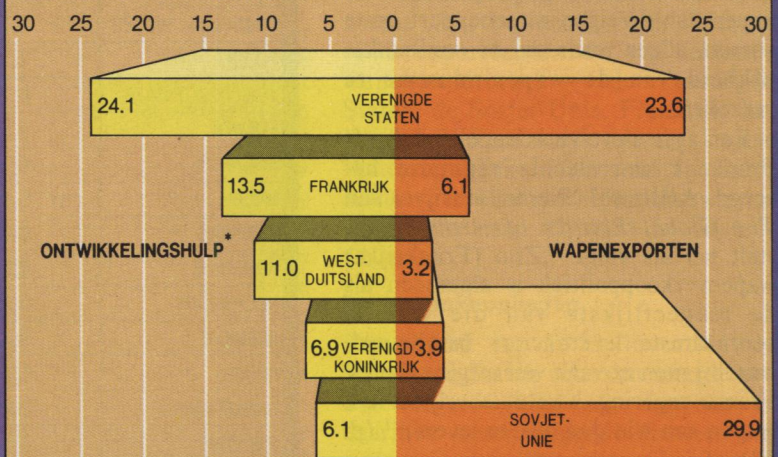
In Israël, waarvan de bevolking de zware last van de hoogste militaire uitgaven ter wereld moet dragen, is het al hetzelfde verhaal als in andere Middeneuropese landen. Na de gevaarlijke oorlog van 1973, die op een haarna de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie meesleepte, begon Israël aan een groot nieuw programma tot wederopbouw van zijn bewapening.

Het resultaat van deze modernisering bleek duidelijk uit het verrassende succes van de Israelische tactiek en van de voornamelijk Amerikaanse (Zie verder pagina 22)

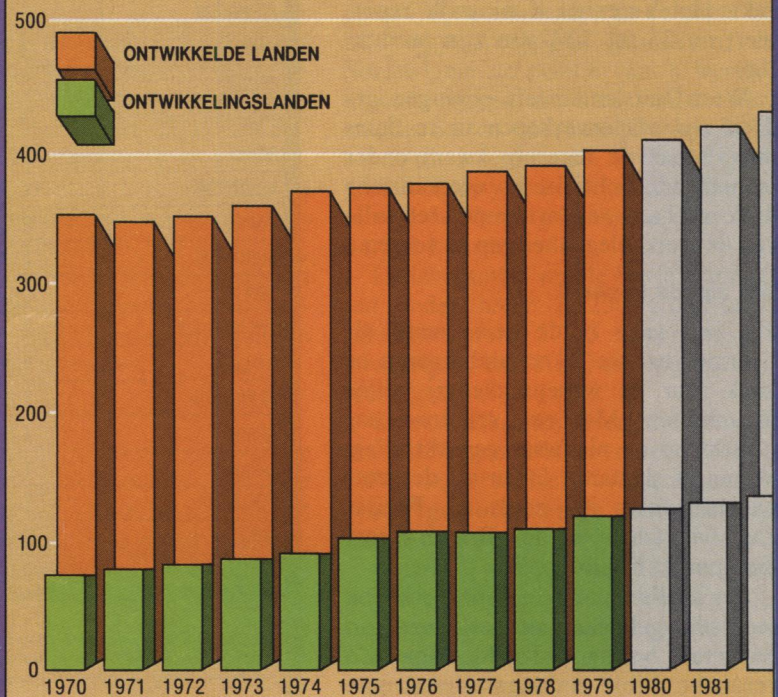
WAARDE VAN DE ONTWIKKELINGSHULP EN WAPEN-EXPORTEN AAN ONTWIKKELINGSLANDEN 1975-1979

IN MILJARDEN U.S. DOLLARS (1978)

MILITAIRE UITGAVEN

IN MILJARDEN U.S. DOLLARS (1978)

De meestgestelde vraag:

” WAT IS NU EEN WARE CHRISTEN? ”

Volgens Jezus is er een eenvoudige manier om een ware christen te identificeren. Kent u deze manier?

Clayton Steep

Wat is een christen? Wat is waar christendom? Het wordt tijd om de onze-kerheid hierover uit de weg te ruimen.

Waarom zo'n verwarring?

Jezus heeft heel duidelijk gemaakt wat een ware christen is. Hij liet geen enkele twijfel bestaan. Als wij nader beschouwen wat Hij zei, moeten we ons afvragen waarom de eigenschappen die Hij beschreef zo moeilijk te vinden zijn in de zichzelf christelijk noemende landen van de wereld.

Neem bijvoorbeeld een van Jezus' leerstellingen uit wat vaak genoemd wordt „de Bergrede”. Niets staat meer centraal in het christendom dan deze teksten. Maar wanneer ziet u Jezus' uitspraak zoals die in Lukas 6:27 staat opgetekend, in de praktijk? Daar staat: „Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten.”

Enkele van de bloedigste veldslagen in de geschiedenis zijn geleverd door „christelijke” naties. „Geen land is oorlogszuchtiger dan het land dat het christendom belijdt”, merkte een Franse filosoof uit de 17e eeuw eens op.

De officieel christelijke landen hebben zelfs oorlog gevoerd tegen elkaar.

Zij hebben elkaar aan speren gespietst, elkaar verbrand, op slagvelden aan stukken gehakt, ondertussen biddend tot dezelfde God om de overwinning.

De Engelse dichter P.B. Shelley heeft eens gezegd: „Dezelfde middelen die ieder volksgeloof ondersteunen, ondersteunen ook het christendom. Oorlog, gevangenschap, moorddadigheid en leugen; daden van weergalozen en onvergelykelijke wreedheid hebben het gemaakt tot wat het is.”

Hoe is dit mogelijk? Degene van wie wordt verondersteld dat Hij de Stichter van het „christendom” is — Degene die door officieel christelijke mensen „Heer” wordt genoemd — leerde zijn volgelingen: „Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen.”

Deze instructie van Jezus vindt in tijden van oorlog beslist geen navolging. Maar in tijden van vrede zien we evenmin navolging. Waar wordt het in praktijk gebracht?

Jezus zei ook: „En gelijk gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun evenzo” (vers 31). Dit wordt wel „de Gouden Regel” genoemd. Men beschouwt het als een slagzin om aan de muur te hangen, of aan een kettinkje om de hals, of als iets om aan kinderen te leren.

Maar *leven* volgens deze regel is iets heel anders!

Jezus bedoelde het echter niet als een suggestie. Hij gaf het niet ter overdenking. Voor Jezus was dit een levende wet die Hij zijn volgelingen gebod in hun dagelijkse leven toe te passen.

Maar werkt het?

„Weest barmhartig,” vervolgde Jezus, „gelijk uw Vader [God] barmhartig is. En oordeelt niet en gij zult niet geoordeeld worden. En veroordeelt niet en gij zult niet veroordeeld worden; laat los en gij zult losgelaten worden” (vers 36-37).

Kijk eens om u heen? Hoe vaak ziet u dat barmhartige vriendelijkheid datgene wat gezegd en gedaan wordt beheerst? Denk eens aan de zakenwereld: wedijver en hebzucht, bedriegen en afzetten. In de huidige maatschappij ligt de nadruk op het behalen van voordelen over de rug van anderen.

De politieke sfeer ademt aanzien des persoons, propaganda en veroordelingen.

Oordelen en roddel vormen dikwijls het thema van persoonlijke gesprekken. Films, romans en tv-programma's — inclusief kindershow's — berusten dikwijls op het idee van wraak.

Waar krijgt vergevingsgezindheid de nadruk? Gevallen van oprechte barmhartigheid van de ene mens jegens de andere zijn opmerkelijk en opvallend, doordat ze zo zeldzaam zijn.

De leer van Jezus is ook van toepassing op het gebrek aan consideratie dat blijkt uit een schetterende radio, een knetterende bromfiet, de vuilnis op straat, schadelijke openbare voorzieningen, de graffiti op de muren — allemaal factoren die het leven van anderen onaangenaam maken. De inbreuk op de principes van Jezus zijn zo algemeen dat men zich kan afvragen: waar zijn de christenen?

Is dit een christelijke wereld?

De Bijbel beschrijft hoe een maatschappij eruit ziet als de godsdienst ervan louter vorm is, zonder kracht om het leven van de mensen te veranderen. Deze beschrijving is te lezen als de voorpagina van een krant:

„Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben” (2 Tim. 3:2-5).

Het klinkt allemaal heel bekend.

Als Jezus sprak, wist Hij dat er sommigen naar Hem luisterden die Hem „Heer” noemden, die beweerden Hem toe te behoren, maar die zijn leer niet in praktijk zouden brengen.

Dit zijn de woorden die Jezus tot hen richt: „Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg?” (Lukas 6:46.) Een „heer” is een heerser, een meester, iemand die moet worden gehoorzaamd. Jezus zei in feite: „Als u Mij niet gehoorzaamt, noem me dan ook geen ‘Heer!’”

De mensen spreken al te dikwijls over „de Heer” of „de Here Jezus”, zonder het flauwste idee te hebben van wat Jezus zijn volgelingen gebod. Hij zei: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnegaan, maar wie *doet* de wil mijns Vaders, die in de hemelen is” (Matth. 7:21).

Dit is in eenvoudige bewoordingen wat iemand tot een christen maakt. Hij of zij *doet* wat Jezus zegt. Hij of zij volgt Christus. Degenen die zullen worden toegestaan lid van zijn geestelijke gezin te worden „zijn dezen, die het woord Gods horen *en doen*” (Lukas 8:21).

„Gij zijt mijn vrienden,” aldus Jezus, „indien gij doet, wat Ik u gebied” (Joh. 15:14).

En: „Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren” (Joh. 14:15).

Het is duidelijk dat alleen iemand die doet wat Jezus zegt het recht heeft Hem „Heer” te noemen. Dat is de bijbelse definitie van een *ware* christen.

Een levensstijl

Waar christendom is niet alleen maar

„Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen.”
Deze instructie van Jezus vindt in tijden van oorlog beslist geen navolging. Maar in tijden van vrede zien we evenmin navolging.

een verzameling geloofsstellingen. Het bestaat er niet uit „zich bij een kerk aan te sluiten”. Het is niet iets dat één dag per week of op bepaalde tijden van het jaar wordt toegepast.

Het is een levenswijze. De vroege christenen spraken over het oorspronkelijke christendom als over „de weg des Heren” (Hand. 18:25) en over „de weg Gods” (vers 26). „Ik ben de weg en de waarheid en het leven”, verklaarde Christus (Joh. 14:6).

Waar christendom is de christelijke levenswijze. Niemand kan wat Jezus leerde opvolgen zonder een duidelijke verandering van leven en levenswijze te ervaren.

Dit feit wordt geïllustreerd met het volgende voorbeeld: Een rijke jongeman kwam eens naar Jezus en vroeg: „Meester, wat voor goed moet ik *doen*

om het eeuwige leven te verwerven?” (Matth. 19:16.)

Deze man begreep dat het volgen van Christus inhoudt dat er iets moet worden *gedaan*. Hij vroeg dus: „Wat voor goed moet ik *doen*?”

Velen zouden tegenwoordig antwoorden: „Wel, er is niets dat u hoeft te doen. Neem alleen Christus aan en alles is voor u gedaan. Behoud heeft niet met werken te maken.”

Het antwoord van Jezus was totaal anders: „Hij zeide tot hem: . . . indien gij het leven wilt binnegaan, onderhoud de geboden” (vers 17).

Vanzelfsprekend bedoelde Jezus de Tien Geboden. Toen de jongeman vroeg: „Welke?”, noemde Jezus in het bijzonder die geboden die te maken hebben met het tonen van liefde jegens de naaste. Daarop antwoordde de rijke man dat hij deze geboden al sinds zijn jeugd hield (vers 20). Hij was als Jood opgevoed, maar wilde nu een volgeling van Christus worden.

Welke kerk van vandaag zou niet zo'n rijk en fatsoenlijk iemand met open armen hebben ontvangen?

Jezus reageerde evenwel anders. Hij eist van zijn volgelingen echte diepte van bekering. Hij wist dat deze jongeman een probleem had met het in de juiste geest onderhouden van deze geboden liefde te geven aan zijn naaste. Daarom zei Jezus dat zijn rijkdom een hindernis voor hem was, dat hij zich ervan moest ontdoen. Alleen dan kon hij een volgeling van Jezus, een christen worden.

Helaas ging de jongeman heen, daar hij niet bereid was zijn houding jegens het leven te veranderen.

Weliswaar hebben de meeste mensen niet uitzonderlijke rijkdom als hun grootste probleem, maar feit blijft dat het letterlijk houden van de Tien Geboden essentieel is voor het verkrijgen van Gods gave van eeuwig leven. Dat zei Jezus!

Misschien vindt u dat u redelijk goed de Tien Geboden heeft onderhouden — zoals de rijke jongeman. Heeft u het ook echt? Beproof het eens. Lees ze een voor een (zie staan in Exodus 20 en Deuteronomium 5) en zie of er in uw leven een ruimte voor verbetering bestaat. In dit materialistische, industriële tijdperk, zoudt u weleens in het bijzonder verrast kunnen zijn door wat het vierde en het tiende gebod hebben te zegen.

Ons gratis boekje *De Tien Geboden* (Zie verder pagina 20)

Hoe de SEXUELE REVOLUTIE u BEÏNVLOEDT

Roderick C. Meredith

Waarom leidt de huidige revolutie in de seksuele normen?

Door de snelle vlucht die seksuele normen nemen, is het van het grootste belang dat ieder weldenkend mens hier eens ernstig over nadenkt. Want het heeft invloed. En het heeft directe invloed op bijna alle mensen in uw omgeving.

De macht van de reclame

Wat betekent 'sex' voor u?

Laten we voor het moment het spel spelen dat psycho-analisten gebruiken: „Wat heeft er in de moderne maatschappij verband met sex?”

Antwoord: tijdschriften, aanplakbiljetten, films, televisie, het theater, Hollywood, nachtclubs, de 'jetset', campussen van de universiteit, hippies, auto's, boten, kleding, sigaren, bier, verkoudheidstabletten, maagtabletten, scheerzeep, deodorant, mondwater en tandpasta.

Is deze lijst compleet?

Natuurlijk niet! Dit is nog maar het begin! Onze eerste vraag had beter kunnen luiden: „Wat heeft er in de moderne maatschappij geen verband met sex?” Deze vraag is veel gemakkelijker te beantwoorden: „Bijna niets.”

Voer eens een klein experiment uit. Zet de televisie aan, en ga eens na hoelang u ernaar kunt kijken zonder aangevallen te worden door sex. Of neem om het even welk tijdschrift. Hoeveel bladzijden kunt u lezen zonder er

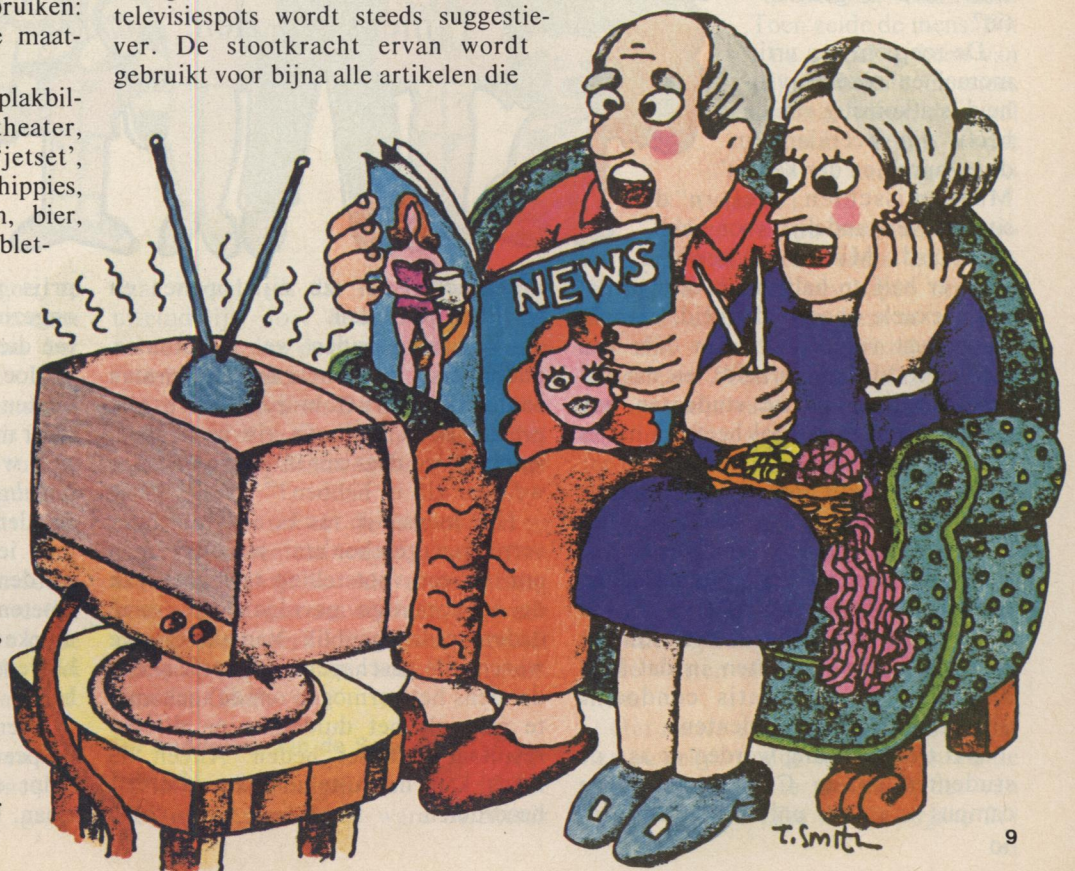
door lastig gevallen te worden?

U zult verbaasd en ontzet zijn over de voortdurende verwijzingen naar en toespelingen op sex. Maar let goed op! De meeste van deze verwijzingen zijn geraffineerd subtiel. Ja, 'sex' kan ook subtiel zijn. Het beïnvloedt vele beslissingen in uw leven, legt beslag op veel van uw tijd, en geeft vorm aan uw meest intieme gedachten en gevoelens.

Sex is handelswaar

Het gebruik van sex in advertenties en televisiespots wordt steeds suggestiever. De stootkracht ervan wordt gebruikt voor bijna alle artikelen die

men aan de man wil brengen. „Hoewel sex altijd invloed heeft gehad op de handel, is dit nog nooit eerder zó duidelijk aan de dag getreden. De adverteerders waren er vroeger tevreden mee om te fluisteren, een aanwijzing te geven of te suggereren. Nu wordt de sluier over deze toespelingen opgelicht, en zijn de advertenties ronduit broeierig. Ontwerpers van spijkerbroeken gaven het voorbeeld door een lenteopname over te laten gaan in een zee van wiegende achter-

werken. Maar andere adverteerders namen dit al snel over en gingen sex gebruiken om van alles aan te prijzen, van reischeques tot thee" (*Wall Street Journal*, 28 nov. 1980). Toch geloven veel mensen nog steeds dat sex alleen in de belangrijke stedelijke gebieden hoogtij viert. Dit is niet juist. De televisie heeft dat allemaal veranderd.

De verantwoordelijke mensen bij de televisie, die beseften hoe toegankelijk de televisie was voor ieder lid van de gemeenschap, zowel jong als oud, hebben altijd een stevige greep gehouden op alle programma's. Maar de druk van de maatschappij is te groot geworden. Het geld van de sponsors spreekt een luid woordje mee. Het publiek wil sex. De sponsors hebben het publiek nodig, en de televisie heeft de sponsors nodig.

Sex op de campus en de universiteit

De toekomstige leiders van deze wereld bevinden zich op hogescholen en universiteiten. Is er enige hoop op een leiderschap met een hogere moraal van deze nieuwe generatie?

De roep om een vrije moraal en seksuele vrijheid is afkomstig van en heeft zijn weerklink in deze 'burchten der kennis'. Maar misschien heeft u de situatie verstandelijk voor uzelf verklaard. Misschien heeft u uzelf er half en half van overtuigd dat deze seksuele ongebondenheid, ontucht en wellust veroorzaakt zijn door een kleine 'vocale minderheid', en dat het grootste deel van de studenten nog steeds een hoge moraal heeft en netjes en kuis is.

Het tijdschrift *Parade* rapporteerde op 20 december 1981 hoe sterk vele universiteiten in de Verenigde Staten betrokken zijn bij het vrije geslachtsverkeer: „Afgelopen zomer werd de universiteit van Illinois een van de eerste staatsuniversiteiten in dat land die op aanvraag gratis condooms uitreikten aan haar studenten.

„Al tien jaar lang worden er aan de studentes op de Campaign-Urbana campus van deze universiteit anticon-

ceptiepillen uitgereikt en worden zij voorzien van pessaria en spiraaltjes. Maar dit is het eerste jaar waarin condooms verschaft worden aan de mannelijke studenten die ze willen hebben. Het is studentes ook toegestaan een pakje van 24 stuks per persoon te nemen voor hun niet-studerende partners.”

Denk eens aan het resultaat

„Wacht eens even,” roept de moderne filosoof, „zijn deze seksuele vrijheid en seksuele openheid soms geen verandering ten goede? Het is stimulerend, leuk en interessant. Het leven is sprankelend en pikant geworden. De mensen zijn niet langer geremd en

Het thuis en het gezin zijn de basis van elke rechtgeaarde maatschappij! De karakterlessen die thuis geleerd worden — geduld, begrip, vriendelijkheid — zijn allemaal kwaliteiten die God in alle eeuwigheid in de mens wil zien.

krampachtig — ze zijn opener en eerlijker geworden.

„Waarom zouden we die preutse, ouderwetse, irrationele morele normen aanhouden? Waarom zouden we niet precies doen waar we zin in hebben, *wanneer* we daar zin in hebben en *hoe* we daar zin in hebben?”

Het menselijk ras is een bijzonder vermogen geschonken: het vermogen om ons een voorstelling te maken van de toekomstige gevolgen van onze daden op dit ogenblik. Van alle fysieke wezens die geschapen zijn, heeft alleen de mens het vermogen om de toekomst te zien als het duidelijke en directe resultaat van het heden. Alleen de mens kan het uiteindelijke resultaat beoordelen.

Wat zijn nu de resultaten van onze moderne maatschappij met zijn vrije moraal, seksuele prikkels en vrije geslachtsverkeer? Kijk eerst eens naar deze absolute resultaten, daarna kunt u het uiteindelijke resultaat beoordelen.

De maatschappij roept luid om 'seksuele vrijheid' — afhankelijk, uiteraard, van wat je onder 'vrijheid' verstaat.

Maar worden de mensen er gelukkiger door?

Een recent opinieonderzoek, dat uitgevoerd werd in heel Europa, kwam tot de volgende conclusies: „1) Het religieuze geloof wordt minder; 2) De moraal gaat ook achteruit; 3) De eerlijkheid neemt af; 4) Het wordt steeds moeilijker geluk te vinden; 5) Gemoedsrust is zeldzaam.”

Ja, het wordt — zoals dit onderzoek al uitwees — in deze tijd van 'vrije sex' inderdaad steeds moeilijker geluk te vinden. Steeds meer huwelijken lopen uit op een scheiding. Steeds meer kinderen worden weggerukt van hun ouders. Steeds meer mensen — zowel jong als oud — nemen hun toevlucht tot drank en drugs als een 'uitweg', een *ontsnapping*.

En „gemoedsrust is zeldzaam”. Het is niet alleen 'zeldzaam', maar *bestaat bijna helemaal niet* onder hen die de 'vrije liefde' bedrijven. Want hun vrije geslachtsverkeer is *eigenlijk helemaal niet 'vrij'*. Ze betalen een *verschrikkelijke*

prijs voor het overtreden van de ongeziene, maar onverbiddelijke wetten die in werking zijn gezet.

Hoe meer men over hen die zich inlaten met de 'vrije sex' leest en hoe meer men met hen praat, hoe duidelijker het wordt dat deze mensen *diep ongelukkig* zijn. Ze spelen met iets dat ze niet begrijpen. Spelen als kinderen met iets dat behandeld zou moeten worden met diep respect en bewaard zou moeten worden voor een bijzondere, unieke verbintenis die gebaseerd is op blijvende trouw, liefde en verbondenheid.

Toen hij aan het hoofd stond van het hulpcentrum in Toronto, dat mensen helpt die op de rand van zelfmoord staan, kwam Reginald Ramsey tot het

oordeel dat de hoofdoorzaak van *zelfmoord sexuele ontrouw* is. Hij zei: „Er is tegenwoordig een heleboel echtelijke ontrouw en hoe meer we er over te weten komen, hoe afschuwelijker het wordt.”

Geluk? Opwinding? In plaats daarvan worden veel mensen die spelen met vrije sex er door haat voor zichzelf, frustratie en pure leegte toe gebracht zich te *vermoorden*.

We kunnen besluiten met te zeggen dat het onomstotelijk bewezen is dat het roekeloze en ongebonden gebruik van sex leidt tot geslachtsziekten, baarmoederhalskanker, onwettige kinderen, gestoorde en opstandige kinderen, uiteengevallen gezinnen, verwoest geluk en ZELFMOORD. Het is de prijs gewoon niet waard. Er moet een betere manier zijn.

Maar welke manier? Hoe? Waar?

Is er een manier waarop we kunnen leren met sex om te gaan zonder de pijn van het menselijke redeneren, experimenteren en de menselijke lusten te hoeven doorstaan? En de daaruit voortvloeiende harte-pijnen, hoofdpijnen en dood?

Een doel in het leven?

Laten we het eigenlijke probleem eens aanpakken. We willen alles weten over sex — *en over geluk*. Maar we moeten nog verder gaan. We kunnen het menselijke leven niet opsplitsen in vastomlijnde en los van elkaar staande vragen. Om sex goed te kunnen begrijpen, moeten we zoeken naar het *uiteindelijke doel* van het menselijke leven.

Als er geen doel is, als de mensheid maar een toevallige gebeurtenis is in de onafzienbare oneindigheden van ruimte en tijd, als de mens een kort ogenblik leeft en dan voor altijd 'verdwijnt', dan *maakt het allemaal niets uit*.

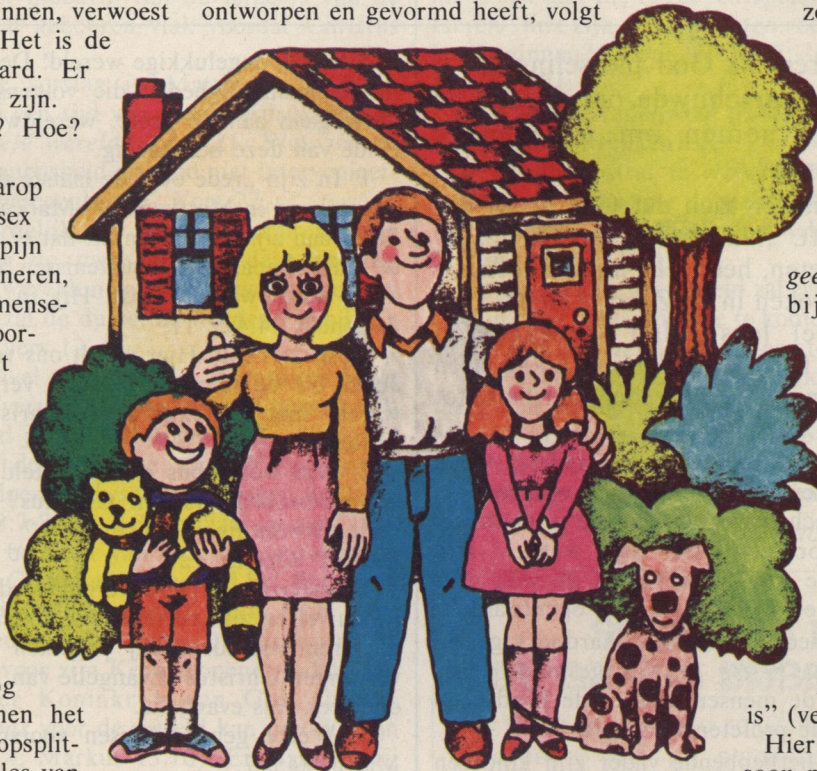
Dan zouden we allemaal moeten doen wat we willen, wanneer we dat willen en hoe we dat willen. De oude moraal of de nieuwe moraal, veel moraal, weinig moraal of geen moraal. *Het maakt dan niets uit!*

Zijn de kostbaar weinige jaren van het leven slechts een vluchtige, snelverschietende twinkeling in het grote

voortschrijden van de Eeuwigheid? Is het *logisch* dat die fantastisch gebouwde mens — de menselijke hersenen, de menselijke geest — voor eeuwig uit het bestaan verbannen zal worden? Zal aan dit wezen, dat de 'eeuwigheid' bevatten en begrijpen kan, die eeuwigheid onthouden worden? Waar gaat het in het leven allemaal om?

Bent u bereid de feiten onder de ogen te zien en het ware antwoord te zoeken?

Het antwoord op deze fundamentele vragen draait om het bestaan van een Alwetende, Almachtige Schepper, GOD. Als er inderdaad zo'n God bestaat, en als deze God de mensheid ontworpen en gevormd heeft, volgt

daar vanzelf uit dat iedere mens een uiteindelijk *doel* heeft — dat veel verder gaat dan de paar jaren van zijn fysieke bestaan.

Dit is de *sleutel*. Dit raakt *u*.

Bestaat deze God? En is de Bijbel zijn *heilige openbaring aan de mensheid*?

U moet en u kunt de antwoorden op deze fundamentele vragen absoluut en afdoende *bewijzen*. Als u niet bang bent voor de ware antwoorden, als u een intellectuele eerlijkheid bezit, bestel dan ons absoluut gratis boekje, getiteld: *Bestaat God?*

De bedoeling van de Schepper met sex

Het is onmogelijk de ware *betekenis*

van sex te begrijpen zonder eerst in te zien dat sex en het huwelijk *een geschenk en instelling van God* zijn. Als men God buiten beschouwing laat — zoals men in deze moderne tijd doet — maakt men van de huwelijksband een louter dierlijke aangelegenheid.

Denk eens aan de *BEDOELING* die God had met de schepping van de man en de vrouw! „En de Here God zeide [nadat Hij de man geschapen had]: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken” (Gen. 2:18) God zag dat de man *niet compleet* was alleen, en dus besloot Hij een hulp te scheppen 'die bij hem past' — iemand met wie de man echt zijn leven zou kunnen *delen*.

Toen bracht God al de andere levende schepselen naar Adam — en Hij gaf ze een naam. „Maar voor zichzelf vond hij geen hulp, die bij hem paste” (vers 20). Er was *geen ander schepsel* dat echt bij Adam paste — een waarmee hij zijn zorgen kon delen en zijn vreugde, zijn hoop en zijn dromen.

En dus schiep God de *vrouw* uit het vlees en bot van Adam zelf. „Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin” heten, omdat zij uit de man genomen is” (vers 23).

Hier was nu een andere *persoon* met wie Adam *alles* kon delen. En zij was geschapen om een passende „hulp” voor hem te zijn, en om zijn vrouw en metgezel te zijn. Want God heeft gezegd: „Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn” (vers 24).

God heeft ons geschapen als *man en vrouw*. God heeft *SEX geschapen* als een prachtig en heilig iets dat tot zijn glorie gebruikt moet worden. En zoals we net gezien hebben, heeft God ook het *huwelijk* ingesteld — niet de mens, of de wetten of gerechtshoven van de mens.

Het *eerste* en belangrijkste doel van het huwelijk is dus om de man en de vrouw *compleet* te maken. Ieder van *(Zie verder pagina 21)*

DE ECHTE WAARHEID presenteert in overeenstemming met de Schriftelijke Cursus van Ambassador College korte, boeiende studies van onderwerpen uit de Bijbel. Voor het antwoord op iedere vraag hoeft u slechts de genoemde bijbelteksten op te slaan en te lezen. U zult zich verwonderen over het nieuwe begrip dat u krijgt door deze maandelijke studies!

De crisis aan het einde van dit tijdperk

Hoe zou u reageren als God plotseling tot u sprak — en u waarschuwde om drastische maatregelen te nemen om u leven te redden? Zou u luisteren?

Weinig mensen realiseren zich dat God al tot ons vandaag gesproken heeft: „Nadat God eertijds . . . gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in *het laatste der dagen* tot ons gesproken in de Zoon” (Hebr. 1:1). Wanneer u de Bijbel leest, dan spreekt God *rechtstreeks tot u!* In feite is God bijna 6000 jaren lang bezig geweest zijn liefde voor de mensheid tot uitdrukking te brengen.

In *liefde* openbaarde God aan onze eerste ouders, Adam en Eva, zijn manier van leven, die leidt tot al wat goed en begerenswaardig is. Zij echter verwierpen die levenswijze. Later zond God zijn profeten met zijn wet — zijn boodschap van *liefde*, die aan de mensheid de weg naar vrede, geluk, vreugde en eeuwige beloningen openbaarde.

Door deze profeten heeft God deze hardnekkige en eigenzinnige wereld bijna *zestig eeuwen* gesmeekt naar Hem te luisteren! Maar de mensen hebben de boodschap van liefde verworpen en de profeten vermoord.

Zoals iedere wijze en liefhebbende vader zijn kinderen voor hun welzijn *straft* wanneer zij weigeren gehoor te geven aan vriendelijke en liefhebbende vermaning met woorden, zo zal een liefhebbende God de opstandige mensheid tenslotte smeken door middel van de enige taal die zij zal kunnen verstaan!

Het boek Openbaring staat vol waarschuwingen voor catastrofale gebeurtenissen die weldra zullen plaatsvinden. In het laatste hoofdstuk openbaart Jezus Christus: „En zie, Ik kom spoedig. Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart [ernaar *handelt*]” (Openb. 22:7).

Bijbelprofetieën moeten niet lichtvaardig worden opgevat. De gebeurtenissen die ze voorspellen zullen van enorm grote invloed zijn op uw toekomst en op de toekomst van deze hele wereld.

Grote wereldomvattende moeilijkheden voorspeld

We naderen nu snel de crisis aan het einde van deze

chaotische, ongelukkige wereld! De wereld bevindt zich nu in de omstandigheden die volgens Christus' voorspelling voorafgaan aan de grote, wereldwijde catastrofes aan het einde van deze beschaving.

1. In zijn „rede over de laatste dingen” op de Olijfberg, opgetekend in Mattheüs 24, Markus 13 en Lukas 21, legde Jezus aan zijn discipelen uit dat er vóór zijn terugkeer naar de aarde bepaalde gebeurtenissen zullen moeten plaatsvinden. Waar waarschuwde Hij in de eerste plaats voor? Mattheüs 24:4-5, 11.

COMMENTAAR: Hier wordt ons verteld over personen die Jezus als de Christus zouden verkondigen, maar die de wereld met betrekking tot Christus' boodschap zouden misleiden!

2. Wat wordt ons elders verteld over deze zogenaamde vertegenwoordigers van Christus? 2 Kor. 11:13-15. Wie vertegenwoordigen zij in feite? Vers 15. Zijn zij zelf misleid? Openb. 12:9.

COMMENTAAR: Deze wereld wordt geestelijk misleid door de duivel en zijn vertegenwoordigers die zich als Christus' dienaren voordoen. Zij prediken een valse Christus en vervangen Christus' Evangelie van het Koninkrijk van God door een vals evangelie.

3. Welke gebeurtenissen voorspelde Jezus nog meer? Matth. 24:6-7.

COMMENTAAR: Er zijn reeds twee wereldoorlogen geweest. In het huidige interim hebben er steeds gewapende conflicten gewoed en gaan de „geruchten van oorlogen” door. Hongersnoden, epidemische ziekten en aardbevingen zullen in ernst toenemen. Dan zal de Derde Wereldoorlog uitbreken. Honderden miljoenen aardbewoners zullen bij deze rampen betrokken zijn!

4. Maar vormen deze gebeurtenissen slechts „het begin der weeën” — of der verdrukking? Vers 8.

COMMENTAAR: Dit uit vier delen bestaande „begin der weeën” wordt elders uitgebeeld door de vier ruiters van de Apocalyps. Zij worden beschreven in Openbaring 6:1-8 gesymboliseerd door de eerste vier zegels die de boekrol in het boek Openbaring verzegelen (Openb. 5:1). Vraag voor een meer gedetailleerde uitleg van deze „weeën” (valse religie, oorlogen, hongersnoden, ziekten) ons gratis boekje *The Four Horsemen of the Apocalypse* aan.

5. Hoe wordt *het vijfde zegel* beschreven? Openb. 6:9-11.

Wat zei Jezus over deze tijd van religieuze vervolging? Matth. 24:9; Lukas 21:12-17.

COMMENTAAR: Op dit punt dienen we te begrijpen dat het principe van *tweeledigheid* van toepassing is op vele profetieën. Er is een eerste, typische vervulling en een laatste, antitypische vervulling.

De nationale vervolging, waarvan gesproken wordt in Mattheüs en Lukas, vond in *typische* of inleidende zin werkelijk plaats toen de Romeinse legers in ongeveer 70 n. Chr. tienduizenden Joden kruisigden. Miljoenen van allerlei nationaliteiten werden eveneens gemarteld en gedood tijdens religieuze vervolgingen in de Middeleeuwen (Openb. 17:6; 18:24). Toch is er voor het einde van deze eeuw nóg een tijd van grote religieuze vervolging geprofeteerd.

6. Hoe wordt in Lukas 21:20-24 beschreven wat er met Juda en Jeruzalem (met inbegrip van de Israëli's van de moderne staat Israël) zal gebeuren vlak voordat Christus terugkeert?

7. Zie het parallelle verslag in Mattheüs 24:15-20. Voorspellen deze verzen een tijd van grote verdrukking en vervolging voor *de gehele wereld*? Vers 21. Wat zou er gebeuren met de gehele mensheid als God niet intervenieerde in de menselijke aangelegenheden? Vers 22.

8. Wie zal verantwoordelijk zijn voor het inspireren van de onmenselijkheid van de mens tijdens deze spoedig aanbreekende tijd van wereldomvattende moeilijkheden? Openb. 12:12. Waarom zal de duivel zo woedend zijn? Zie het laatste gedeelte van vers 12.

COMMENTAAR: De duivel *weet* dat hem slechts een korte tijd rest om misleiding, verwoesting en dood te bewerkstelligen voordat hij duizend jaar wordt opgesloten.

9. Beloofd God om degenen die zijn Woord trouw bewaren en zijn Werk doen, *te beschermen* tegen de toorn van de duivel? Openb. 3:7-8, 10. Let speciaal op vers 10.

COMMENTAAR: Deze beloften van bescherming worden gedaan aan de Kerk van God, die in deze tijd het Werk van God voortzet. Al is Gods Kerk relatief klein, toch heeft Jezus de krachtige 'deuren' van radio, tv, drukpers en persoonlijke campagnes voor zijn Kerk geopend, zodat deze zijn Evangelie van het Koninkrijk van God als *een waarschuwend getuigenis* voor de wereld kan prediken en publiceren (Matth. 24:14; Markus 13:10). En wanneer zij trouw gehoorzamen aan zijn Woord en zijn werken doen, dan belooft Christus zijn dienstknechten te bewaren voor de „ure der verzoeking” — de verschrikkelijke toorn van Satan!

10. Openbaring 12 spreekt ook over Gods Kerk in de eindtijd. Deze wordt hier gepersonifieerd als een vrouw. Verklaart God specifiek dat Hij zijn Kerk een *schuilplaats* zal verschaffen? Openb. 12:13-16.

COMMENTAAR: Deze profetie voor de eindtijd spreekt over een ontkoming aan de afschuwelijke verdrukking die door Satan de duivel wordt teweeggebracht. Gods Kerk zal zich op een plaats bevinden, die onbereikbaar is voor Satan, voor zijn menselijke vertegenwoordigers of voor de verwoesting van een wereld in oorlog rondom haar.

We hebben evenwel gezien dat sommigen van Gods volk deze bescherming niet zullen ontvangen en door deze komende tijd van Satans toorn heen moeten gaan om *hen wakker te schudden* voordat het geestelijk te laat is! (Openb. 3:14-19; 12:17.)

Tekenen van Gods grote tussenkomst

1. Hoe wordt *het zesde zegel* dat de boekrol verzegelt, beschreven? Openb. 6:12-13. Zal er zich een zeer grote aardbeving voordoen? Vers 12. Waar worden deze spectaculaire gebeurtenissen ook beschreven? Matth. 24:29. Hoe spoedig na het vijfde zegel vindt dit plaats? Zelfde vers.

COMMENTAAR: Het zesde zegel bestaat uit ontzagwekkende tekenen aan de hemel — zon en maan worden verduisterd en de „sterren” zullen vallen. Regens van meteoren zullen het doen lijken alsof de sterrenhemel op de aarde stort!

2. Welk ander groot teken zal er in deze crisisperiode aan de hemel verschijnen? Matth. 24:30; Openb. 6:14. Zijn deze gebeurtenissen bedoeld om de wereld te waarschuwen dat *Gods direkte interventie* om de destructieve wegen van de mens een halt toe te roepen ophanden is — dat de „dag des Heren” met zijn strafgerichten voor de zonde ieder ogenblik kan beginnen? Openb. 6:15, 17; Joël 2:30-31; Zef. 1:14-18; Jes. 2:19-21.

3. Wat is de reden voor de straf die God spoedig aan deze wereld zal voltrekken? Jes. 24:4-6. Let speciaal op vers 5.

4. Zal deze straf in werkelijkheid een manifestatie van Gods *grote liefde* voor de mensheid zijn? Let op het principe in Hebr. 12:5-8. Welk doel hebben Gods strafgerichten? 1 Tim. 2:3-4; 2 Petr. 3:9.

COMMENTAAR: De wereld zal erkennen dat de Almachtige God in staat is tussenbeide te komen in werelddangelegenheden. Velen zullen er voor de eerste maal acht op slaan.

Deze komende periode van goddelijke kastijding, die in meer dan dertig verschillende profetieën als de „Dag des Heren” wordt beschreven, zal de directe inleiding vormen voor de tweede komst van Jezus Christus en voor de wereldvrede, die dan eindelijk een feit wordt!

— *Samengesteld door Richard H. Sedliacik*

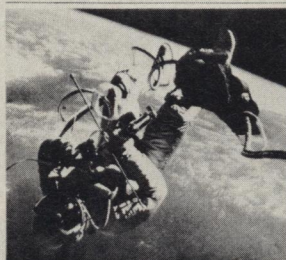
SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Kursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het

boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Ambassador College
SCHRIFTELIJKE CURSUS

Een internationale cursus voor bijbels begrip

Wat is de betekenis van het ruiterspel?

LES 1

Ambassador College VOOR DE LEIDERS VAN MORGEN!

Roderick C. Meredith

Vele mensen vragen zich af: waar zullen de ware leiders van de toekomst vandaan komen?

Waarom valt de hedendaagse wereld van de ene crisis in de andere? Zijn de opvoeders van deze wereld niet op de hoogte van de oorzaken van de zich ontvouwende problemen van tegenwoordig? Wordt het niet tijd dat onze toekomstige leiders de antwoorden daarop geleerd worden?

Vele leiders van deze wereld en opvoeders zien in dat de oplossingen voor de problemen van de mens niet op het wetenschappelijke of technologische vlak liggen, maar

van geestelijke aard zijn. Maar ze schijnen niet bij machte te zijn dit inzicht in praktijk te brengen.

Al aan het einde van de Tweede Wereldoorlog in de Stille Zuidzee schetste de Amerikaanse generaal Douglas McArthur in krachtige trekken de volslagen doelloosheid van een technologische of militaire oplossing voor onze problemen. Zie hier het inzicht waartoe hij al in 1945 gekomen was:

„De totale verwoesting die een oorlog meebrengt, betekent een streep door dit alternatief. We hebben onze laatste kans gehad. Als we geen groter en billijker systeem bedenken, staat er een arageddon voor onze deur.

„Het probleem is in wezen theologisch en

houdt een geestelijke opleving en een verbetering van de menselijke aard in, die zullen samenvallen met onze bijna onvergelykelijke vooruitgang in de wetenschap, kunst, literatuur, en alle materiële en culturele ontwikkelingen van de laatste 2000 jaar. We moeten het lichaam redden door de geest.”

Maar worden aan de leiders van morgen, via het hedendaagse onderwijsstelsel, de fundamentele geestelijke inzichten verschaft die nodig zijn om de vernietiging van het heelal te voorkomen? Weten ze eigenlijk wel wat „geestelijk inzicht” betekent?

Onderwijs waarvoor?

Men zou de leiders van de toekomst moeten leren hoe ze de echt *grote*

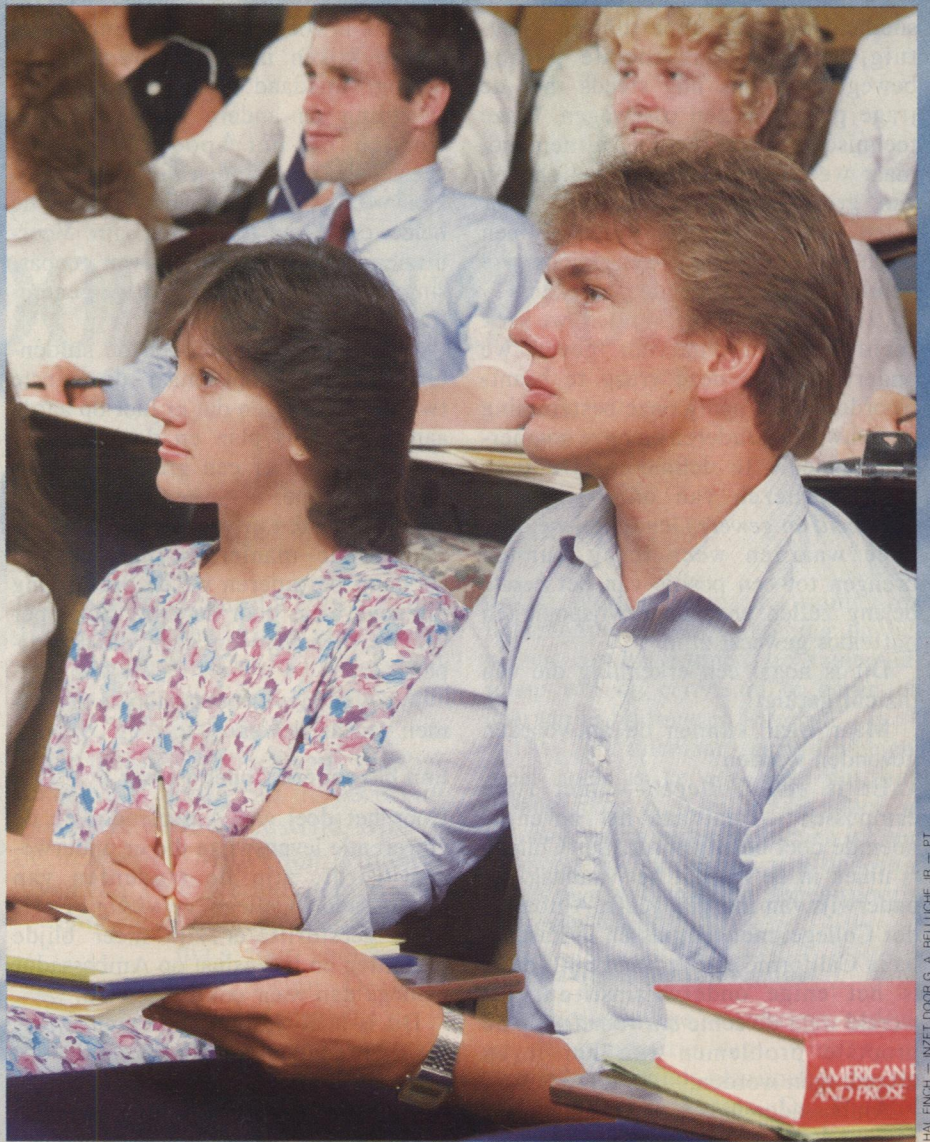

problemen van het leven moeten aanpakken: wat is het *doel* van het leven? Wat is de ware *weg* naar geluk en persoonlijke vervulling? Hoe kan men een vreugdevol en stabiel huwelijk in stand houden? En wat is de *oplossing* voor de snelgroeïende dreiging van de uitroeiing van de mens?

Dit zijn de belangrijkste geestelijke vragen van het leven. Maar ze worden voor het grootste deel niet beantwoord in de onderwijsinstellingen van deze wereld.

In een historische openingstoespraak uit 1976 gaf J. Martin Klotsche, emeritus rector van de Universiteit van Wisconsin, deze generatie de volgende waarschuwing:

„Kortom, de feitelijke eliminatie van het analfabetisme heeft er niet toe geleid dat wij een intelligentere manier van leven ontdekt hebben. Want als er een correlatie had bestaan tussen alfabetisme en intelligentie, zouden we in onze jaren getuige hebben moeten zijn van een afname van oorlog, nationale strijd, misdaad, criminaliteit en algemene sociale onaanpastheid. Maar het tegenovergestelde is juist het geval. Want deze geletterde 20e eeuw van ons is ook de bloedigste en meest turbulente eeuw geweest. Terwijl we dus de bestgeschoolde mensen ter wereld zijn, lijken we toch niet in staat om iets te doen aan vele van de grote problemen die onmiddellijk voor ons liggen. In technologisch opzicht bewegen we ons voorwaarts met de schrikwekkende

MAL FINCH — INZET DOOR G. A. BELLUCHE JR. — PT

snelheid van een supersonisch vliegtuig, maar in ons sociale gedrag bewegen we ons nog steeds met de trage gang van een ossewagen. Onze technische vaardigheid is uitnemend, maar we hebben andere vaardigheden van groter belang genegeerd. Voor velen van ons zijn de tijden als een 'verhaal verteld door een idioot, vol geluid en woede, zonder betekenis'.

„In deze kontekst kunnen we met recht vragen: Waarvoor geven we onderwijs? Om deze vraag te beantwoorden is het nodig onze bestemming opnieuw te bestuderen en onze oogmerken opnieuw te definiëren. De twee grote verliezen van onze tijd zijn *waarheid* en *geweten*, en tenzij we deze twee waarden weer terug kunnen brengen tot een positie van het eerste belang zullen onze onderwijsprogingen nutteloos geweest zijn.”

Dit is nogal een erkenning die van inzicht getuigt!

Maar waar kunnen de antwoorden gevonden worden?

Er is *een College* — met twee campussen — dat aan het bovengenoemde doel beantwoordt. Dit College is uniek in de zin dat het vandaag het onderwijs van morgen geeft. Ambassador College, met campussen in Pasadena in Californië en Big Sandy in Texas, is het enige onderwijsinstituut ter wereld waar de echte *antwoorden* op de grootste problemen van het leven uitgedragen worden.

Ambassador is een plaats waar men de moed heeft om de problemen van het leven onder de ogen te zien. De studenten daar moeten bereid zijn om weg te breken uit de „sleur” van het onderwijssysteem van deze wereld. Om diep na te denken, om ideeën op het gebied van het onderwijs en de geestelijke wereld te toetsen en te „bewijzen” en om ware antwoorden te zoeken op de problemen van het leven. De studenten van Ambassador College worden aangemoedigd om „het hele beeld” te zien — om te kijken naar de *hele wereld* bij het uitdenken van de juiste antwoorden op de problemen. Antwoorden die niet alleen nu geldig zullen zijn, maar ook over honderd jaar of over duizend jaar.

Het motto van Ambassador is: „Herover de Echte Waarden.”

Door dit perspectief worden vele van de echte leiders van de toekomstige wereld *nu* getraind op de twee campussen van Ambassador College. Er wordt aan hen geleerd dat er een

oorzaak is voor elke gebeurtenis — en om te kijken naar de *oorzaken* van oorlog, misdaad, jeugdcriminaliteit, scheiding en andere problemen. Zij worden op het spoor gezet van geestelijke oplossingen die zullen werken — universele oplossingen die op de hele wereld van toepassing zijn. Vooruitziende oplossingen die van toepassing zullen zijn op toekomstige generaties.

Op Ambassador hebben de studenten — zonder ook maar de minste twijfel — bewezen dat er hier op aarde aan een groots plan en doel gewerkt wordt. En dat er een grote, transcendente Schepper is — een levende God die dat doel ten uitvoer brengt. Op een realistische manier en met gezond verstand bestuderen we de openbaring die gegeven is door de grote Schepper van de mensheid en gaan die begrijpen.

We vinden *antwoorden* op de problemen van het leven.

Een bijzondere College-sfeer

Door het doel van Ambassador en de vibrerende levenswijze die er onderwezen wordt, zijn de studenten van Ambassador College *gelukkig*. Er is meer geestdrift, er zijn meer blijde gezichten en levenslust op Ambassador College dan waar ook ter wereld.

Dit is heel wat om te zeggen. Maar mensen van over de hele wereld die ons bezocht hebben, zeggen dat ze dit gezien en ervaren hebben. Velen hebben gezegd dat hun bezoek hier „de gelukkigste dag van hun leven” was.

Wij moedigen fysieke en mentale kracht aan in onze studenten en leggen de nadruk op de ontwikkeling van moed en leiderschap, vooral onder onze mannelijke studenten. We hebben „Ambassador Clubs”, zowel voor mannen als vrouwen — after-dinner discussiegroepen die een stimulans zijn voor leiderschap, discussies over het wereldnieuws en profetische ontwikkelingen, en de juiste soort van zelfexpressie.

Er is een energiek sportprogramma — met de nadruk op basketbal, zwemmen en volleybal. Ambassador College in Pasadena biedt voorzieningen voor gewichtstraining en body building die tot de beste ter wereld behoren. En onze gymnastiekzaal, zwembad en racquetbanen zijn eveneens uitstekend.

Ambassador Auditorium op de cam-

pus in Pasadena wordt door veel topartiesten erkend als de ideale concertzaal. En gedurende ieder jaar sieren artiesten als Vladimir Horowitz, Luciano Pavarotti, Isaac Stern en Leontyne Pryce het podium van het magnifieke auditorium van Ambassador College.

Het begrip van Ambassador

Het belangrijkste van alles is het diepgaande *begrip* van het leven en zijn problemen dat op Ambassador wordt verleend. Tientallen van onze studenten komen van andere universiteiten over heel Amerika en de hele wereld. Sommigen hebben al een graad behaald op andere colleges of universiteiten. Toch, omdat Ambassador een begrip geeft dat in geen enkel ander instituut voor hoger onderwijs te verkrijgen is, zijn juist deze studenten vaak het meest enthousiast over de voordelen op het gebied van onderwijs hier.

Men is op Ambassador College niet alleen maar een „nummer”. De omvang van iedere campus wordt doelbewust klein gehouden zodat zich een echte band ontwikkelt tussen de studenten, de faculteit en de staf. Het is als een echte „familiegeest”.

Iedere student wordt ertoe aangespoord zijn of haar menselijke potentieel te vervullen. Onze studenten wordt zicht gegeven op wat deze wereld in de toekomst nodig heeft — *een heel nieuwe beschaving*. En de studenten van Ambassador College worden de hoofd-„sleutels” gegeven van kennis en begrip om de ware leiders van de toekomst te worden!

Een uitdaging aan jonge mensen

Hier is een uitdaging aan alle jonge mensen die begrijpen waar DE ECHTE WAARHEID voor staat — die getraind willen worden voor een zinvol en succesvol leven *vandaag*, en die inzicht willen krijgen in het leiderschapsvermogen voor de wereld van *morgen* en dit vermogen willen ontwikkelen.

Als u de middelbare school met succes doorlopen hebt of dit in de nabije toekomst denkt te doen, als u niet bang bent om nieuwe paden te banen en inzicht te verkrijgen in de ware oplossingen voor de problemen van het leven — bestel dan onmiddellijk de catalogus van Ambassador College. U krijgt dan alle informatie.

Degenen die inlichtingen wensen
(Zie verder pagina 21)

De ECHTE WAARHEID

Wat is het HOOFDDOEL VAN SPORT?

James M. Petty

Hoeveel ouders, schoolhoofden, coaches, deelnemers of toeschouwers begrijpen wat het hoofddoel van de sport is?

Wist u dat er meer landen meedoen aan de voetbalwedstrijden om de Wereldbeker dan er tot de Verenigde Naties behoren? Dat het verbijsterende aantal van een derde van de mensheid naar de Olympische Spelen en de voetbalfinales om de Wereldbeker kijkt — de meesten via de televisie?

In de Verenigde Staten verschijnen

iedere eerste januari meer dan 100.000 mensen in een enkele stad — Pasadena in Californië, waar ik nu zit te schrijven — om naar een enkele gebeurtenis te kijken, de Amerikaanse versie van voetbal, terwijl een derde van de bevolking naar deze zelfde wedstrijd kijkt op de televisie. Miljoenen kinderen over de hele wereld nemen deel aan georganiseerde programma's voor verschillende sporten. De sport is belangrijk.

Maar hoeveel mensen vragen zich, ondanks al dit kijken en spelen, ooit af: „Wat is het hoofddoel van sport?” Stel deze vraag en u zult veel verschillende antwoorden krijgen. Wie heeft nooit deze antwoorden gehoord — gewoonlijk gegeven als *het* doel van sport: vreug-

de en plezier, vermaak, training en lichamelijke fitheid, uitdaging en het plezier van het winnen, de kameraadschap van bij een team te horen en daaraan je bijdrage te leveren.

Dit zijn allemaal goede redenen, maar toch is er een doel dat nog belangrijker is. Omdat dit doel in teveel gevallen vergeten is, zien we een groeiende stroom van bittere oppositie tegen de sport zoals die tegenwoordig bedreven wordt.

De zwaarbelaste kinderatleet

De tegenwoordige overdreven nadruk op de competitie van „winnen, of anders” ondervindt begrijpelijk genoeg kritiek van vele kanten. Dr. Richard M. Ball is lid van de faculteit van Rutgers University College voor Medicijnen en Tandartsenij in New Jersey. Hij heeft het probleem in het kort onder woorden gebracht: „Een felle wedstrijdgeest onder de sporters van de lagere en middelbare scholen kan uit de hand lopen.” De druk van het overdreven wedstrijdelement heeft o.a. invloed op de kleine

HAL FINCH/PT

zwemmertjes in plaatselijke teams en schoolteams, de voetballers van de middelbare en lagere school, en de honkballers van de juniorencompetitie.

In een redactioneel artikel bij het rapport van Dr. Ball heeft *Medical World News* haar lezers uit de medische kringen het volgende voorgehouden:

„Een arts moet niet lijdelijk toezien als ouders en coaches jonge sportmensen onder meedogenloze druk plaatsen. Als jongeren ertoe geprest worden topsporters te worden, kan dit psychische schade en ernstige fysieke kwetsuren tot gevolg hebben. Te hard trainen kan bij iedere sport pijnlijke problemen veroorzaken in het spierstelsel en het skelet waar de jongeren hun hele leven last van blijven houden.”

Dr. Thomas Tutko, professor in de psychologie bij de California State University in San Jose, waarschuwt dat de filosofie van de profsport (winnen of je bent een mislukking) doorgesijpeld is naar alle vormen van sport. Hij zegt:

„De sportprogramma's voor kinderen bewijzen Amerika een zeer slechte dienst als zij het motto van de topsport, „winnen, of anders” nastreven... De nadruk zou moeten liggen op je best doen... De kampioen wordt verheerlijkt. Hij kan geen kwaad doen. De verliezers zijn onverdraaglijk. Maar zo is het leven niet. Dit is een groteske verdraaiing en het heeft een negatieve uitwerking op de jongeren die voortdurend blootgesteld zijn aan een dergelijke filosofie. Als ze bij een sportgebeurtenis hun best doen en verliezen, denken ze dat ze niets waard zijn. Ze voelen zich afgewezen. In feite worden ze ook afgewezen door een heleboel coaches en ouders, die soms hun teleurstelling proberen te verbergen. Maar veel kinderen laten zich niet voor de gek houden.”

Dit is niet de enige kritiek die in deze tijd op de sport uitgeoefend wordt. Er zijn nog veel andere zorgelijke toestanden: de groeiende gewelddadigheid onder zowel de spelers als het publiek, de sportobsessie, de schandalen bij het aantrekken van sportlieden en de resulterende verdraaiing in de geest van sportmensen die zichzelf niet meer in het juiste perspectief zien.

We kunnen veilig zeggen dat sport heel mooi kan zijn en heel lelijk en alles wat daartussen ligt.

Onderwijs echte waarden in sport

Om sport mooi te maken, moeten alle betrokkenen *het* hoofddoel van de sport erkennen. Dat hoofddoel is *om echte waarden te onderwijzen en bij te brengen* aan alle deelnemers. Het is een essentieel deel van het opvoedkundig proces. Als we dit feit uit het oog verliezen, stellen we onszelf bloot aan vele moeilijkheden.

Moed: De sport voorziet ons van een kant en klaar milieu om de ervaringen van het echte leven te onderwijzen. De eerste echte waarde van sport die we moeten benadrukken is moed.

Moed is een geestestoestand die iemand in staat stelt om moeilijkheden vastberaden en beslist het hoofd te bieden.

Een paar maanden geleden werd in de stad Indianapolis het Nationale Sport Festival gehouden. Er vond een van die roerende en gedenkwaardige momenten plaats die heel vaak voorkomen in de sport. Randy Harvey, de verslaggever van de Californische *Los Angeles Times*, schreef het volgende verslag:

„Als kampioen schoonspringen van het Nationale Sport Festival hoefde Greg Louganis zijn glorie met niemand te delen. Maar tijdens de ceremonie van de prijsuitreikingen op zondag sloeg hij zijn arm om het middel van Bruce Kimball, die tweede was geworden, en tilde hem van de tweede plaats naar de overwinnaarsplaats.

„Terwijl de op elkaar gepakte menigte van meer dan 5000 mensen, de grootste menigte die ooit een duikwedstrijd bijgewoond heeft in de Verenigde Staten, ze een staande ovatie gaf, stonden ze naast elkaar, hun handen in elkaar en triomfantelijk boven hun hoofden geheven, en huilden.”

Waarom stelde Greg Louganis zo'n roerende daad? Omdat hij wist dat de doktoren iets meer dan negen maanden geleden niet wisten of Bruce Kimball wel zou blijven leven, laat staan weer aan wedstrijden meedoen.

Op 18 oktober 1981 reed een vrouw met haar vrachtauto over de dubbele streep op een autoweg in Ann Arbor (Michigan), recht op de auto van Kimball in. Kimball werd met grote spoed de operatiezaal ingebracht, waar

ze hem 24 uur lang opereerden. We vervolgen het verslag van Randy Harvey:

„Ieder botje in zijn gezicht was gebroken. Hij had een schedelfractuur. Zijn been was gebroken. Zijn kniebanden waren gescheurd. Zijn lever was doorboord. Zijn milt moest verwijderd worden. Met zijn 1,80 m woog hij 70 kilo toen hij het ziekenhuis inging, en toen hij eruit kwam woog hij 52 kilo. Zijn been zat 12 weken lang in het gips. Zijn kaak was 10 weken dichtgebonden. Hij at door een rietje.”

Greg Louganis wilde dat iedereen die op die dag in Indianapolis was, zou weten dat hij Bruce Kimball ook als een kampioen beschouwde. Durven, risico's nemen, de uitdaging aanvaarden, de moed tonen van een Bruce Kimball, is een van de grote dingen die je van de sport kunt leren.

Uithoudingsvermogen: De sport, met zijn levensechte milieu, biedt de kans om het uithoudingsvermogen, het doorzettingsvermogen, het vermogen om het niet op te geven, te ontwikkelen. Het is gemakkelijk om het op te geven, vooral als je achter ligt of als je geen kans meer maakt. We hebben allemaal bewondering voor de persoon die, ondanks zijn slechte kansen, koppig doorgaat tot de race of de wedstrijd voorbij is. De persoon die erop getraind is een wedstrijd op deze manier te spelen, zal het leven op dezelfde wijze benaderen. Uithoudingsvermogen is in feite een van de zeven vereisten voor succes in welk ondernemingsgebied dan ook.

De Schepper God slaat de kwaliteit uithoudingsvermogen zo hoog aan dat hij eens naar deze aarde kwam, verscheen in de gedaante van een man, en een worstelpartij begon met de Hebreeuwse patriarch Jakob. Omdat Jakob zoveel uithoudingsvermogen en vasthoudendheid toonde in de wedstrijd, zegende de Schepper God hem en veranderde zijn naam in Israël — dat wil zeggen, hij die God overwint. Laten we het verslag van deze inspirerende ervaring eens lezen in Genesis 32:24-28:

„Zo bleef Jakob alleen achter. En een man [die in vers 30 geïdentificeerd wordt als God] worstelde met hem, totdat de dag aanbrak. Toen deze zag, dat hij hem niet overmocht, sloeg hij hem op zijn heupgewricht, zodat Jakobs heupgewricht ontwricht werd, terwijl hij

met hem worstelde. Toen zeide hij: Laat mij gaan, want de dageraad is gekomen. Maar hij [Jakob] zeide: Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent. Daarop zeide hij tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob. Toen zeide hij: Uw naam zal niet meer Jakob luiden, maar Israël, want gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht."

In deze roerende ervaring verdroeg Jakob het zeer enerverende en afmattende worstelen van een tijdstip in de nacht tot het aanbreken van de dag. Ter vergelijking, hedendaagse worstelwedstrijden bestaan uit drie ronden van ieder drie minuten, voor een totaal van negen minuten intensief worstelen. In dit speciale geval, waar de zegen van God in het spel was, gaf Jakob het zelfs niet op toen zijn heup ontwricht was.

God was onder de indruk van Jakobs doorzettingsvermogen — in scherp contrast met zijn vroegere handigheid om profijt te trekken van anderen. God verwacht in feite dat de hele mensheid doorzet en overwint, vooral op het gebied waar het echt belangrijk is, in de strijd om de zonde te overwinnen. De zonde is het overtreden van Gods geboden (1 Johannes 3:4). „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon . . .”, zegt God in Openbaring 3:21. God verwacht van ons dat we iedere gedachte aan zonde uitbannen, dat we doorzetten en ons niet aan deze gedachten overgeven, maar overwinnen zoals Jakob deed. Of als we al in een zondige gewoonte verstrikt zijn, dat we er niet voortdurend aan toegeven, maar dat we hem overwinnen met de hulp van God.

Geduld: Een andere echte waarde die in de sport onderwezen moet worden, is geduld. De sport zal altijd zijn hindernissen, mislukkingen, vertragingen, beproevingen en moeite hebben. Deelnemers moet geleerd worden aan deze moeilijkheden het hoofd te bieden met kalmte en gelijkmoedigheid en zonder klagen.

Vooraf jongeren moeten zich realiseren dat ze niet van de ene dag op de andere uit zullen groeien tot topspelers. Het kost tijd, moeite en oefening om je vaardigheden te perfectioneren. Een fout of aanvankelijk gebrek aan vaardigheid bij een bepaalde sportieve onderneming mag geen reden voor ontmoediging zijn. Door vlijtig te oefenen zal het peil verbeteren.

Hoe geduldig zijn spelers tegenover teamgenoten? Spelers die andere spe-

lers verwijten maken bij tekortkomingen hebben een verkeerde benadering tot relaties. Gewoonlijk vitten de betere spelers op de jongere of slechtere spelers. Zij moeten beseffen dat geduld zelfvertrouwen helpt ontwikkelen, maar dat een gebrek daaraan de ontwikkeling in de weg staat.

Hoe zit het met het geduld tegenover autoriteiten en scheidsrechters? Het vitten op sportautoriteiten is in de meeste maatschappijen traditioneel en gebruikelijk. Maar boe-roepen, schreeuwen, vloeken of gillen tegen de scheidsrechter toont een gebrek aan respect voor het gezag. We kunnen proberen onszelf te excuseren door te zeggen: „Het doet geen kwaad”, maar het is toch een voorbeeld van gebrek aan respect voor het gezag. Ouders verergeren dit vaak nog door te protesteren tegen de beslissingen in wedstrijden waaraan hun kinderen meedoen. „Kleine Johnny” ziet dit voorbeeld en het ondermijnt zijn respect voor het gezag nog meer — inclusief het gezag van zijn ouders, die zo hard protesteren.

Teamwork: Teamsporten bieden een ideaal milieu om de echte waarde van het werken in een team op prijs te leren stellen, te leren om met anderen om te gaan. De enkeling moet samenwerken met andere spelers en de persoonlijke glorie opofferen aan het welzijn van het team. Men zou spelers moeten leren dat zelfzuchtigheid, egoïsme, jaloezie en kritiek op elkaar de teamgeest snel in rook doet opgaan en nadelig is voor het peil van doeltreffendheid van een team, net als in het leven van alledag.

Dit zijn enkele van de vele echte waarden die al te vaak niet onderwezen worden. Er zijn er nog veel meer, zoals spelen volgens de regels, sportief winnen en verliezen, en spelen zo goed je kunt.

Veel mensen hebben negatieve ervaringen met sport omdat er een soms meedogenloos selectieproces is op elk peil van de sport. Het uitsluiten van mensen, vooral van kinderen, van de gelegenheid om hun voordeel te doen met de sport is rampzalig voor degenen die aldus behandeld worden. Door de sport kunnen essentiële levenslessen opgenomen worden, en daarom zou niemand deze gelegenheid ontnomen moeten worden. Het horen bij en bijdragen aan een team verschaft een gezonde houding tegenover het leven.

Het zo samenstellen van sportprogramma's dat iedereen mee kan doen is een doel dat de moeite waard is voor hen die de verantwoordelijkheid dragen van zulke programma's. Alle mensen, van beginners tot gevorderden, hebben de mogelijkheid nodig om zich verder te ontwikkelen. Een uitgedachte planning die de beginner voorziet van uitdagende, steeds moeilijker wedstrijden is wel bijzonder lonend. Een dergelijke planning stelt de beginners in staat hun vaardigheid sneller te ontwikkelen. Het is ook heel bevredigend om te zien hoe de houding „Ik kan er niets van” overgaat in „Hé, ik kan het al een beetje”.

De sleutel tot sporten op de juiste manier

Sport kan mooi zijn of lelijk of alles wat daartussen ligt. Het hangt allemaal af van de houding van de spelers, coaches, en toeschouwers. Om te weten wat de juiste houding is, moeten we naar onze Schepper kijken, de grote God. Zijn voornaamste wet is liefde, een liefderijke zorgzaamheid voor anderen. De ander benadelen om jezelf te bevoorraden is een verkeerde houding. In je geest het zelfzuchtige verlangen koesteren de tegenstander te „verslaan”, vijandig staan tegenover hem of haar, is niet de werkwijze van God — maar proberen je best te doen of je team te helpen zijn best te doen is goed. Winnen of verliezen is alleen maar een bijproduct van twee teams of personen die ernaar streven hun best te doen. We moeten niet zo egoïstisch zijn om het een ramp te vinden als de grote „ik” niet wint.

Er leeft vandaag een wedijverende geest die de god is van deze wereld (2 Kor. 4:4) en haar sporten. Zijn gedragslijn is de filosofie van „ik eerst” met alle middelen. Hij zendt een houding uit van kwaad, vijandschap, egoïsme, en rivaliteit naar de menselijke geest. Maar spoedig zal hij in een plaats gezet worden waar hij de menselijke activiteiten niet langer kan beïnvloeden (Openb. 20:1-3), inclusief de sport. En God zal het dan voor ons allen mogelijk maken een andere houding te hebben. De Schepper heeft bepaald: „. . . Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden . . .” (Ezech. 11:19-20). De mens zal in staat zijn anders te denken, de

juiste en begrijpende houding te vinden. En in de dagen dat Jezus Christus de wereld zal regeren — een boodschap die wij verkondigen in DE ECHTE WAARHEID — zullen alle naties tot Hem komen om de juiste levenswijze te leren. En als ze iets vragen over sport, zal ze gezegd worden wat u zojuist gelezen hebt. Op die dag zullen alle sporten heel mooi zijn. Daar kunt u op rekenen. □

CHRISTEN?

(Vervolg van pagina 8)

verklaart de geboden nader door het bijeenbrengen van de verschillende teksten die tonen hoe elk gebod in de wereld van vandaag is toe te passen. Schrijf ons eenvoudig om een exemplaar van dit gratis boekje.

Ware bekering

Het christelijk bestaan heeft betrekking op ieder ogenblik van iedere dag.

Voor iedere activiteit, iedere situatie, iedere inspanning, voor elk doel en plan heeft Christus wetten geopenbaard die elk facet van het leven raken. Wij moeten zelfs onze gedachten laten beheersen door de Heer Jezus en „elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus” (2 Kor. 10:5).

Voor sommige mensen klinkt dit overdreven. Maar het staat in de Bijbel, het boek van de christen. De apostel Paulus herhaalde hier slechts wat de Bijbel steeds opnieuw zegt: Gods wil doen en zijn levenswijze geheel volgen. Er is evenwel een zekere prijs aan verbonden, en voor sommigen is die prijs wellicht te hoog. Die prijs is de overgave van het zelf.

„De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten”, zegt God door de profeet Jesaja. „Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten” (Jes. 55:7-9).

Een ware christen is iemand die Gods wegen, Gods gedachten, Gods wil zoekt. Wat Jesaja hier beschrijft is zuivere bekering, die nodig is om aan de christelijke levenswijze te beginnen. Toen de apostel Petrus werd gevraagd hoe men christen kan worden, ant-

woordde hij met dezelfde gedachten (Hand. 2:38).

Deze geïnspireerde instructies worden in onze tijd echter zelden opgevolgd. Waarom? Waarom worden de mensen in massale „evangelisatie-campagnes” aangemoedigd een snelle en ogenblikkelijke „beslissing voor Christus” te nemen en bij een „oproep naar het altaar” naar voren te komen, om daar vervolgens „behouden” en „wedergeboren” te worden verklaard, hoewel dat niet de manier is waarop Petrus zei dat we de heilige Geest (Gods gift die tot eeuwig leven leidt) kunnen ontvangen. Geen wonder dat een dergelijke „bekering” dikwijls slechts een kwestie van een paar dagen of weken is.

Waarom weten zo weinig mensen dit?

Op dit punt struikelen veel mensen. Zij

beginnen een idee te krijgen van wat waar christendom allemaal behelst, en vervolgens kijken zij om zich heen naar de mensen die zij kennen. Of zij denken aan mensen die zij in het verleden kenden: vrienden, familieleden misschien. En zij gebruiken dan deze mensen als maatstaf ter vergelijking.

Zij zeggen tot zichzelf: „Oom Harry en tante Ruth en mijn vriend John waren niet letterlijk gehoorzaam aan Jezus' instructies. Maar 'slechte' mensen waren het evenmin. Zij leefden op de wijze waarvan zij vonden dat die goed was. Ik zal me toch maar bij hen aansluiten en bij de miljoenen andere christenen die heel gewone mensen zijn. God zal toch zeker hen niet allemaal het eeuwige leven of behoud ontzeggen! God is barmhartig.”

God is barmhartig. Inderdaad.

Gevangen in een val van schulden?

Ons gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen* biedt betrouwbare en praktische adviezen om aan uw persoonlijke financiële problemen een einde te maken. Vraag uw eigen exemplaar aan door de kaart in dit nummer te gebruiken of door ons te schrijven.

Maar wat bedoelde Jezus dan toen Hij zei dat het houden van de geboden en andere voorschriften noodzakelijk is om het eeuwige leven te kunnen beërven? Hij bedoelde precies wat Hij zei: Oom Harry en tante Ruth en vriend John en alle miljoenen die het christendom belijden zonder te begrijpen wat het werkelijk is een christen, een volgeling van Jezus Christus te worden, zullen ooit ook de gelegenheid krijgen het wel te begrijpen. Dan zullen ook zij leren dat het noodzakelijk is om de geboden te houden. Als het niet in dit leven is, dan is het in een toekomstige periode van oordeel, wanneer Gods regering op aarde heerst en alle doden die nog geen gelegenheid tot behoud hadden een opstanding krijgen. Dan ontvangen zij de gelegenheid de levensstijl te kiezen die op gehoorzaamheid aan Gods wetten berust — de enige weg naar waar geluk. Dat tijdperk wordt in Openbaring 20:11-13 beschreven.

Iedere mens die ooit zal hebben geleefd ontvangt een gelegenheid tot behoud. Voor de meeste mensen komt die tijd pas nadat zij hun hele leven achter zich hebben en zijn gestorven. In dit tijdperk is God niet bezig te proberen om de gehele mensheid te behouden. Daarom staat er in de Bijbel dat het in het algemeen „de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel” (Hebr. 9:27). Dit betreft niet een veroordeling, maar een periode van testen en beoordelen in een toekomstige opstanding, en dit zal hun eerste en enige gelegenheid tot behoud zijn.

Jezus zei tot zijn discipelen: „Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen [de vele miljarden] zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen [gedurende dit huidige tijdperk] zijn er, die hem vinden” (Matth. 7:13-14). Wanneer u dit nooit eerder in deze zin hebt begrepen, schrijf ons dan om ons gratis artikel „Is dit de enige dag des heils?”.

Maak niet de vergissing om wat de Bijbel als waar christendom beschrijft te verwarren met het leven van mensen die u kent en die waarschijnlijk niet begrepen hebben wat waar christendom is.

Een echte christen zijn betekent eenvoudig doen wat Jezus zegt te doen.

Hij toonde de weg naar overvloedig leven. Zijn woorden staan in de Bijbel opgetekend. Maar zij schenken alleen voordeel aan iemand die ze leest en opvolgt. „Indien gij dit weet,” verklaarde Jezus, „zalig zijt gij, als gij het doet” (Joh. 13:17). □

LEIDERS VAN MORGEN

(Vervolg van pagina 16)

over de campus in Pasadena betreffende haar vierjarige alpha-programma, moeten schrijven aan: Admissions Office, 300 W. Green St., Pasadena, CA, 91129. Jonge mensen die geïnteresseerd zijn in het tweejarige Junior College programma van onze campus in Texas moeten schrijven aan: Admissions Office, Ambassador College, Big Sandy, Texas, 75755.

Deze wereld en haar onderwijssysteem bevinden zich in een impasse. Er moet een hele nieuwe beschaving opgebouwd worden, of de mensheid zal zichzelf vernietigen. Op Ambassador College worden de leiders van de vibrerende wereld van morgen vandaag getraind. □

SEXUELE REVOLUTIE

(Vervolg van pagina 11)

hen is *incompleteet* zonder de ander. De man alleen was niet in staat om het *doel* waarvoor God hem geschapen had te vervullen — was niet in staat om de lessen voor het **KARAKTER** te leren die in de bedoeling van God liggen — en dus schiep God de vrouw als hulp voor de man. En in deze schepping zelf toonde God dat ze als man en vrouw samen moesten leven in een *vleselijke gemeenschap* — dat ze **ALLES** in dit leven moesten delen en zo hun leven *zinnol* en *completeet* moesten maken, in ieder geval in fysiek opzicht.

Het *tweede* doel van sex en het huwelijk is het krijgen en opvoeden van kinderen. Want God had tegen de man en de vrouw gezegd: „Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar . . .” (Gen. 1:28).

Met het *krijgen* van kinderen komt ook de verantwoordelijkheid om ze *te beschermen* en *op te voeden*. Een stabiel, gelukkig thuis en huwelijk zijn onmisbaar bij de juiste opvoeding en onderwijzing van een kind. En God gebiedt: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud

geworden is, zal hij daarvan niet afwijken” (Spr. 22:6).

Beide ouders zijn verantwoordelijk voor het toezicht over en de opvoeding van hun kinderen. Maar de verantwoordelijkheid van minuut tot minuut, van uur tot uur voor het toezicht op en de opvoeding van de kinderen valt ten deel aan de vrouw als de door God geschonken „hulp” van haar man. De Eeuwige God schrijft voor dat jonge vrouwen geleerd moet worden „man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis, **HUISHOUDELIJK**, goed en *aan haar man onderdanig te zijn*, opdat het woord Gods niet gelasterd worde” (Titus 2:4-5).

Het thuis is een school voor de ontwikkeling van het karakter

Het thuis en het gezin zijn de basis van elke rechtgeaarde maatschappij! De *karakterlessen* die thuis geleerd worden — geduld, begrip, vriendelijkheid — zijn allemaal kwaliteiten die God in *alle eeuwigheid* in de mens wil zien, en het *gezin* is een van de beste plaatsen waarin ze geleerd kunnen worden!

De lessen van *fatsoenlijkheid*, *trouw*, en gevoel voor *verantwoordelijkheid* worden in een gelukkig en evenwichtig *thuis* beter geleerd dan waar ook.

Naast het compleet maken van de mens en het krijgen en opvoeden van kinderen, is het *derde* grote doel van sex en het huwelijk dus het vormen van *de ander*. Als deze houding niet aanwezig is, zullen vanzelfsprekend vreselijke moeilijkheden, frustraties, bitterheid en misverstanden heersen.

Maar er ligt een kostbare gelegenheid in het huwelijk! *Groeien in ware liefde*. *Samen groeien* als een team. De groei zal niet altijd soepel verlopen. Er zullen ‘groeistuipen’, optreden.

Maar deze ‘stuipen’ zijn tekenen van *groei* — mits man en vrouw samenwerken. Hoe meer een echtpaar *samen groeit*, hoe meer ze van elkaar gaan houden, hoe meer wederzijdse zorg en aandacht ze zullen hebben voor elkaar en hoe meer ze hun plannen, hoop, dromen en vreugde met elkaar zullen delen in een steeds vastere huwelijksband.

God heeft sex en het huwelijk ingesteld als een middel om *ons te helpen* de ware liefde te kweken — de zorg voor de ander — die we zo wanhopig hard nodig hebben om onszelf geschikt te maken voor de uiteindelijke positie die God voor alle mensen in petto heeft!

(Vervolg van pagina 6)

wapens, die tegen de geavanceerde Syrische SAM-raketten van Russische makelij werden ingezet, en van de T-72 tanks die tijdens het recente conflict in Libanon werden gebruikt.

We leven inderdaad in een tijd die bijna 2700 jaar geleden werd voorspeld door de Hebreeuwse profeet Joël. Een tijd waarin de volkeren zich zouden voorbereiden op de oorlog en zelfs de zwakke onder hen zouden zeggen: „Ik ben een held”! (Joël 3:9-10.)

Waar wij heengaan

In hun strategie om kernwapens te gebruiken als afschrikking van nieuwe Hitlers, gaven zowel de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie blijk van onvoldoende begrip voor de gevolgen. De aangenomen ondenkbaarheid van een kernoorlog, in samenhang met de opkomst van meer agressief ingestelde, minder ideologisch gerichte wapenhandelaars, leidde ertoe dat men de voorkeur begon te geven aan verspreide *conventionele* oorlogen, welke men op deze gronden ook het meest waarschijnlijk achtte.

Als evenzovele op hol geslagen Frankenstein monsters, hebben deze goed bewapende Amerikaanse en Sovjet-klanten de beide grootmachten bij talrijke gelegenheden op het randje van een gewapend conflict gebracht. Het gaat hier om gevaarlijke precedenden waarover de landen van de wereld nu hun gedachten moeten laten gaan.

De eminente Britse historicus A.J.P. Taylor drukt het als volgt uit: „In de oude tijd plachten de (toen nog conventionele) afschrikkingwapens negen van de tien keer hun taak te vervullen. Nu is dat naar men mag aannemen met de kernwapens in negenennegentig van de honderd keren het geval. Maar als de ervaring ook maar iets leert, is het dat . . . die honderdste keer eenmaal zal aanbreken” (Inleiding van *How Wars Begin*, uitgave Atheneum, New York, 1979, p. 16).

Al doet de mens blijkbaar zijn uiterste best, het lijkt erop dat de vrede ons ontglipt. Libanon, de Falkland-eilanden, Tsjaad, de Hoorn van Afrika, de Westelijke Sahara, Namibië, El Salvador, Cambodja en Iran-Irak, zij alle zijn recente grimmige

(Zie verder pagina 25)

De ECHTE WAARHEID

De man en de vrouw zijn *geschapen* met de *behoefte* om deze lessen van de huwelijksband te ervaren en te leren. Geen van beiden is compleet zonder de ander. Maar samen is een goddelijk gehuwd paar een krachtig en evenwichtig team.

De ontwikkeling van karakter

De *ontwikkeling van karakter* is het uiteindelijke doel van het leven. Dit is het karakter van de huiselijke en gezinsverhouding. Het Koninkrijk en de wetten van God zijn gebaseerd op liefde. Jezus zei: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen” (Hand. 20:35). Om Gods huwelijkswet te gehoorzamen, moeten man en vrouw zich letterlijk aan elkaar geven in iedere periode en ieder facet van hun leven.

Om aan te tonen dat dit principe zowel in de seksuele relatie als in andere relaties opgevolgd moet worden, zei de apostel Paulus: „De man kome jegens de vrouw zijn [echtelijke] verplichtingen na en evenzo de vrouw jegens haar man. De vrouw heeft niet zelf over haar lichaam te beschikken, doch haar man; en eveneens heeft de man niet zelf over zijn lichaam te beschikken, doch zijn vrouw. Onthoudt dat elkander niet, tenzij met onderling goedvinden voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan het gebed, maar om daarna weer samen te komen, opdat niet de satan u verzoeke wegens uw gemis aan zelfbeheersing” (1 Kor. 7:3-5).

De feitelijke handeling van gemeenschap is een schuld die iedere huwelijkspartner de andere verschuldigd is. Maar het is een liefdesschuld en is zo intiem en heilig dat God het zegent met een nieuw leven.

Het goddelijke doel in seksuele aantrekkingskracht is om liefde op te wekken en die steeds intenser te maken tot er een volledige en wederzijdse overgave van twee levens plaatsvindt. Liefde in haar hoogste betekenis is vereniging. De huwelijksvereniging is er een van de geest, het hart en het lichaam. Het is heilig gemaakt op gezag van God, want Hij heeft het huwelijk ingesteld om de perfecte uiting te zijn van deze *liefde* tussen man en vrouw.

De houding van ware liefde

Liefde kan eenvoudig gedefinieerd worden als een gevoel van *bescherming*, *warmte*, *genegenheid* en *zorg* voor degene of degenen die men liefheeft. Er zijn drie basissoorten liefde: liefde tot

God, liefde tot de *naaste*, en liefde tot de *partner*. In al deze soorten liefde wordt de mens meer bewogen door zorg voor de *ander* dan door zorg voor *zichzelf*.

Dit is direct van toepassing op liefde in het huwelijk. Je moet altijd ijverig proberen je partner te dienen, voor hem of haar te *zorgen*, hem of haar te *eren* en te *respecteren* en hem of haar alles te *geven*. Sex is een werktuig bij het leren om deze soort *ware liefde* te uiten — een werktuig zoals geen ander.

Het is een toelichting op en een samenvatting van de houding van dienstbaarheid en liefde tot onze partner. Het is het *doel* van ons fysieke leven. Al het andere hoort om dit onmisbare basisdoel te draaien. En *ware liefde* is het belangrijkste op zichzelf staande kenmerk van een goddelijk karakter!

Het verstandige en juiste gebruik van sex is dus een integraal deel van zowel een goddelijk karakter als van ware liefde. Een juist begrip en zinvol gebruik ervan heeft een *fantastisch doel* dat zich niet alleen uitstrekt over dit leven, maar ook over de tijd daarna.

U ziet nu de mogelijkheden voor u. U kunt duidelijk de uiteindelijke *resultaten* zien van de filosofieën en praktijken van de moderne wereld en haar rampzalige gebruik van de gave van sex. U ziet de ellendige omstandigheden, de uiteengevallen gezinnen, de jeugdcriminaliteit, de blindheid en verdere kwalen die veroorzaakt worden door geslachtsziekten, de knagende *ongelukkigheid* en de *verwoeste levens*. De rampzalige resultaten van seksuele wetteloosheid zijn duidelijk en onomstotelijk.

Maar *u hoeft die weg niet te nemen*. Er is een **BETERE WEG!**

Moge de ware God u de wijsheid en kracht geven om het begrip en de principes die u uit dit artikel moet kunnen halen in praktijk te brengen. Lees het nog eens zorgvuldig door en *gebruik het!* □

Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?

Ooit weleens goed bij nagedacht wat dat is?

Bestaat het heus? En is het eeuwig? En waar is het? En meer interessante vragen die allemaal worden beantwoord in ons *gratis* boekje *Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?*

Vraag het vandaag nog aan: Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht, Nederland.

VERSPIJL GEEN TIJD— BELEG HEM!

Johan Wilms

Iedere dag brengt een volle bankrekening van 24 uur. De kwaliteit van ons leven hangt rechtstreeks af van de wijze waarop wij die uren gebruiken, terwijl ze onverbiddeijk voorbijgaan. Verspil ze niet — beleg ze.

De tijd staat niet stil. Zelfs gedurende Jozua's lange dag — toen de zon stilstond — ging de tijd voort „omstreeks een volle dag”. Tijd is een altijd aanwezig element dat men onmogelijk kan vangen en bewaren, altijd ongrijpbaar maar altijd aanwezig. Het is de overvloedigst beschikbare hulpbron, onuitputtelijk en toch voortdurend toegemeten in dezelfde frustrerende kleine hoeveelheden. Een constante in een voortdurend veranderend heelal.

Wat u ook met de tijd doet, zolang u leeft hebt u iedere dag een nieuwe aanvoer die u kunt beleggen. U kunt geen tijd „sparen”, maar u kunt hem beter gebruiken, zodat wat u aan toekomstige tijd hebt door en door lonend en verheugend kan zijn. De tijd om de kwaliteit van uw leven te verbeteren is *altijd nu*. Vandaag is de eerste dag van de rest van uw leven.

Een dag tegelijk

Wij zijn allen een hartslag verwijderd van het afsluiten van onze tijdsbankrekening. Wat wij aan doelstellingen op lange termijn mogen hebben, moet altijd worden beschouwd in het door de apostel Jakobus gestelde kader: „Wel-aan dan, gij, die zegt: Vandaag of morgen gaan wij op reis naar die en die stad, wij zullen er een jaar doorbrengen, zaken doen en winst maken; gij,

die niet (eens) weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Want gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt; in plaats van te zeggen: Indien de Here wil, zullen wij leven en dit of dat doen” (Jak. 4:13-15). Er is niets verkeerd aan het maken van toekomstplannen. We moeten echter voor ogen houden dat „Indien God het wil” het kader voor die plannen moet zijn.

U hebt zeker het oude gezegde gehoord: „Leef iedere dag alsof het uw laatste is.” Dat komt niet uit de Bijbel, maar in beginsel wordt het door de Bijbel bevestigd.

Gods plan voor de mensheid omvat 7000 jaar — een te lange tijdsspanne voor elk van ons om geheel te beleven. God moedigt berouw aan — wat in wezen een grondige erkenning onzerzijds is dat wij onze *vroeger*e tijd onverstandig, zondig hebben doorgebracht — zodat wij ons *nieuwe* leven (nog steeds één dag tegelijk) kunnen besteden op een wijze die God, en ons, aangenaam zal zijn, en die ons tot het eeuwige leven zal brengen — waarin tijd niet de beperkende factor zal zijn die hij nu is.

Mozes bad in Psalm 90: „Leer ons zó onze *dagen* tellen dat wij een wijs hart bekomen” (Ps. 90:12).

De hoogste berg wordt met één stap tegelijk beklommen en het langste leven wordt met één dag tegelijk geleefd.

„Alles heeft Hij voortreffelijk gemaakt op zijn tijd; ook heeft Hij de *eeuw* in hun hart gelegd, zonder dat de mens van het werk dat God doet, van het begin tot het einde, iets kan ontdekken” (Pred. 3:11). „Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel

zijn tijd; er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten”; oogsten, helen, vernietigen, schreien, lachen, rouwen, dansen, liefkozen, verliezen, vinden, verbreken, herstellen, spreken, zwijgen, haten en liefhebben (verzen 1-8).

„Ik heb ingezien,” zegt Salomo, de wijze, „dat het niet in hun eigen macht staat, maar als men zich verheugt en zich te goed doet in zijn leven, kortom als iemand eet en drinkt en het goede geniet bij al zijn zwoegen, dan is dat een gave Gods” (vers 12-13).

Ik ben er zeker van dat wij allen instemmen met deze getuigenissen van wijsheid die niet slechts de verstandige raad van Salomo zijn, maar een voornamelijk onderdeel van het onverbrekelijke en heilige Woord van God. Het probleem dat wij allen als mensen hebben, is hoe wij in ons dagelijks leven de hier geformuleerde principes moeten *toepassen*.

Bij Christus is niets onmogelijk, zegt Paulus ons. Bid om wijsheid, wordt ons herhaaldelijk verteld. Het begin der kennis is de vreze (het ontzag) des Heren, zegt Salomo meer dan eens — en dan vertelt hij ons troostend: „Wie het gebod in acht neemt, zal geen kwaad ondervinden, en het hart des wijzen kent tijd en wijze” (Pred. 8:5).

Begin bij het begin

Indien alleen de *wijze* mens zijn plannen kan verwezenlijken en indien kennis begint met een gezond respect voor de almachtige God, dan lijkt het erop dat wij moeten beginnen met de erkenning dat Gods liefdevolle leiding in ons *dagelijks* leven het voornaamste is, en dat waar succes zonder die leiding onmogelijk is.

Jezus gaf ons de sleutel in wat gewoonlijk „het onze Vader” heet. Hij zei: „Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam [de vrees — het ontzag — voor de Vader] worde geheiligd; uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde. Geef ons *heden* ons *dagelijks* brood; en vergeef ons onze schulden [deze dag, tot nu toe], gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren” (Matth. 6:9-12).

Dat laatste deel is het kostbaarst van al: een schone lei voor een nieuwe dag! Vergeving van onze vroegere zonden, zodat ze het nieuwe leven van vandaag niet zullen belasten. Er zijn twee zeer belangrijke dingen in dit verband en bij de toepassing hiervan op te merken: 1) Laat zonden, fouten, verkeerd bestede tijd van gisteren het nieuwe leven van vandaag niet belemmeren. Alles wat u hebt te doen is berouw hebben, vergeving vragen, opnieuw beginnen en *weer* proberen, onbezwaard, rein, schuldeloos. 2) Loop niet rond met de onmogelijke last van wrok tegen andere mensen die u onrecht hebben aangedaan (of u zult niet de vergeving ontvangen waarom u in de eerste plaats vraagt)!

Bedenk nu, met 24 frisse, nieuwe, onbestede uren voor de boeg, wat u kunt doen! Rein voor God, niet kwaad of haatdragend jegens wie dan ook van uw medemensen.

Nu hebt u enige tijd om te *beleggen* — en iedere toekomstige minuut zal kostbaarder worden, zelfs al zal hij niet langer of korter zijn.

Een hele nieuwe dag

Beleg, nu u bent begonnen, een weinig van die kostbare nu-tijd met het *bedenken* van wat u met de rest van de onschatbare nieuwe dag zult doen. Indien u eensklaps een miljoen gulden te besteden of te beleggen had, zou u waarschijnlijk een paar gulden gebruiken voor het maken van verstandige plannen, hoe de rest te besteden.

Bepaalde beleggingen van de dagelijkse tijd zijn reeds voor ons gedaan, alleen al door de wijze waarop wij zijn gemaakt.

Slaap zal het grootste gedeelte opeisen. Heb geen afkeer van slaap; het is een heel belangrijke belegging van uw tijd. Maar verkwist geen tijd met slaap die u niet nodig hebt. Men zegt dat Edison slechts vier uur slaap nodig had — maar Einstein had er tien nodig! Hoeveel uren goede slaap hebt u nodig?

Tracht niemand na te bootsen. U bent uniek. U hebt uw eigen persoonlijke slaapbehoefte. Leef daarmee — vecht er niet tegen — en de rest van de dag zal beter verlopen. Doe aan uw slaap te kort, en u doet u zelf te kort. Sommige mensen kunnen niet slapen doordat ze tobben — dus houd op met tobben en slaap rustig.

Prioriteiten

„Zoet is de slaap van hem die werkt”, zegt Salomo. Dus indien u het allermeeste uit uw slaapuren wilt halen, moet uw hand het een of andere eerlijke werk verrichten! Werken is iets dat wij allen (althans de meesten) moeten doen. Te vaak achten wij het „slecht”. God zegt dat het „goed” is.

Nu, vanuit Gods gezichtspunt, kunnen wij ons in ons werk verheugen — misschien voor de eerste keer in ons leven! U moet in elk geval werken, dus waarom tijd verspillen met zich eraan te ergeren? U kunt u er niet aan onttrekken, aanvaard het dus met geestdrift; u haalt meer uit iedere minuut. Bovendien verdient u geld. En iedereen heeft geld nodig. Heb het niet lief, zet uw zinnen er niet op en verspil zeker geen tijd met erover te piekeren — maar *werk* en verwerf iets!

Eet, drink en . . .

U moet enige tijd in eten beleggen — waarom daarvan dan niet genieten? Indien u *teveel* eet, zult u er niet van genieten. Dan is het verkwiste, en geen belegde, tijd. U bent wat u eet; eet dus beter en wees beter.

Beleg enige tijd en ga na welke soorten voedsel het best voor u zijn. Die welke goed smaken en *goed zijn* voor u. Geen verspilde tijd en geen lijdenstijd achteraf. Geniet!

Is drinken goed? Uw bijbel zegt van wel. „Wijn maakt het leven vrolijk”, zegt Salomo. (God zegt dit; bedenk dat Hij dit in zijn Woord heeft gezet.) „Gebruik een weinig wijn voor uw maag,” adviseert Paulus Timotheüs. Beleg enige tijd en kies een *goede* wijn.

God beveelt zelfs een *weinig* „sterke drank” aan gedurende zijn Heilige Dagen (Deut. 14:26). Daaraan gekoppeld zegt God: „Wees vrolijk!”

. . . wees vrolijk

Ik heb iemand eens horen zeggen: „Deze biefstuk smaakt zo lekker dat ik

bang ben dat God erachter zal komen — en het verbieden!” Wat een mening over onze liefdevolle Schepper!

Heeft God een fout gemaakt toen hij biefstuk maakte? Terug naar het Woord als u dat denkt — beleg meer tijd. En wie heeft eigenlijk smaakpapillen gemaakt? God had ons zo kunnen maken dat we stinkende slijk moesten eten om in leven te blijven — als Hij een sadist was!

God is niet tegen plezier — Hij heeft het uitgevonden! „Geniet!” „Wees vrolijk!” „Verheug u!” beveelt God.

Onze oren kunnen naar een breed scala van geluiden, prettige en onprettige, luisteren. Verdoof uzelf met een geluid van 140 decibel als u wilt, maar wanneer u daarna de dingen die u graag zou willen horen, niet kunt horen, verwijt het God dan niet. U hebt slechts tijd verkwist, hem niet belegd!

Aanraken. Dat is ook een goed ding. Wij hebben in deze wereld van beton, staal en glas weinig contact. Fluweel of plastic, doe uw keus. Knuffel uw kinderen. Raak uw vrouw, uw man aan. Voel planten, bomen, dieren — breng structuur in uw leven. *Geniet!*

Ruik! Dat woord roept gewoonlijk onplezierige associaties op. Maar dat hoeft niet. Dat komt alleen door onze natuurlijke negatieve instelling. Leer weer te ruiken. Ruik frisse lucht — u moet misschien wat tijd beleggen om het daartoe te brengen. Ruik bloemen, voedsel en jonge herten.

Salomo zegt: „Het oog wordt niet verzadigd van zien, en het oor wordt niet vervuld van horen.”

Denk erover na. Dat is goed nieuws. Stel eens dat u een beperkt vermogen van al die zintuigen had! Na verloop van tijd zouden uw ogen en oren vol zijn en u zou blind en doof zijn. Uw neus zou verstopt zijn en u zou sterven!

Al het bovenstaande is wat wij „recreatie” noemen. Beleg een behoorlijke hoeveelheid tijd. *Geniet!* Wees vrolijk! God beveelt het!

Leer

Beleg enige tijd in leren. Het is prettiger dan u denkt. Er is zeker iets dat u graag zou willen weten. Leer bijvoorbeeld denken. Studie vormt een goede tijdbelegging.

Bidden is goed belegde tijd. Probeer het — ook *dat* zal u bevallen.

Mediteer, ga in stilte de gebeurtenissen van de dag na en bedenk hoe u morgen beter kunt beleggen. □

WERELDHONGER

(Vervolg van pagina 22)

ge getuigen van 's mensen onvermogen om de vrede te bewerkstelligen. „Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen” (1 Thess. 5:3).

Neen, mensen weten niet hoe zij de vrede tot stand moeten brengen. Het wachten is op „een ongeziene sterke hand, ergens vandaan”.

Het *goede nieuws* is dat de *ongeziene sterke hand* tussenbeide zal komen in de zaken van de mensheid, om haar van totale vernietiging te redden.

Jesus Christus zal terugkomen om een nieuw tijdperk van welvaart en vrede in te luiden. Eindelijk zullen de mensen dan gedwongen worden hun wapens en hun oorlogszucht van zich te werpen (Jes. 2:4).

In plaats van geld beschikbaar te stellen voor raketten en vliegtuigen zullen de volkeren hun herontdekte hulpbronnen gaan aanwenden voor de bouw van scholen, woonhuizen, nieuwe transportmiddelen en bruggen. Kortom: een geheel nieuwe toekomst. Het zal een ongekend vredige toekomst worden. De oorlogen van het verleden zullen nog slechts een verre herinnering zijn. Wilt u vast een kijkje nemen in dit nieuwe tijdperk,

ALAN NOGUES—SYGMA

dat beslist zal aanbreken, schrijf ons dan om toezending van een gratis exemplaar van ons boekje: *The Wonderful World Tomorrow — What It Will Be Like*. □

OP TENTOONSTELLINGEN, zoals de wapenshow op Le Bourget bij Parijs, worden wapens met een verschrikkelijke vernietigingskracht keurig tentoongespreid voor de geïnteresseerde koper.

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

toe bij wat amusement! TEN ALLE TIJDE!

Ik heb geleerd wat de weg is naar gemoedsrust, naar een versterkend, bevredigend, altijd interessant leven. Ik heb geleerd *waarom* ik hier ben, *waar* ik heenga, en *de weg* om daar te komen. Ik ben op dit moment zelf *op weg* daar naartoe, en de reis is interessanter dan ik u kan vertellen! Er is nooit een terugslag. Die waren er vroeger wel — jaren geleden, voor ik deze antwoorden kende. Maar nu niet meer!

Ja, als ik een jonge man zou zijn die examen doet op de middelbare school, zou ik zoeken naar het college of de universiteit die me zou leren *wat* ik ben, *waarom*, en wat de *zuivere waarden* zijn. Ik zou meer willen leren dan alleen een beroep waarmee ik mijn

inkomen kan verdienen. Met geld kun je geen geluk of tevredenheid kopen, of de dingen die je *echt* bevredigen — voortdurend, zonder terugslagen.

En ik ken niet alleen deze antwoorden, maar ik weet ook dat er maar een plaats op aarde is waar een student deze antwoorden, die meer waard zijn dan al het geld ter wereld, kan leren. Maar wat dat betreft, als u deze antwoorden kent en ze *toepast*, hoeft u zich geen zorgen te maken over geld — want de toepassing van deze principes *verschafft* economische zekerheid.

Het enige college ter wereld dat onderwijs geeft inzake deze zeer belangrijke gebieden van kennis is Ambassador College, op de twee campussen in Pasadena, Californië en Big Sandy, Texas.

De mensen zeggen dat ze nog nooit zo'n *gelukkige* sfeer hebben gezien als op de campus van het Ambassador College.

„Nou, al uw studenten schijnen echt

te genieten van het leven”, zeggen ze. „Ze schijnen *te leven*, alert, sprankelend en vol *interesse* te zijn — en gelukkig!”

„U hebt gelijk”, zeg ik dan. „Dat doen ze ook — en dat *zijn* ze ook!”

Maar denk niet dat u de volle reden al weet. *Die weet u niet!*

Ik dacht dat ik het wist; toch kende ik tot voor kort het gehele antwoord niet. Wanneer we *niet meer groeien* in kennis, is het *afgelopen*. Ik wil niet dat het al afgelopen is met me — als ik op gang kan blijven door mijn geest open te houden voor *nieuwe* waarheden, wanneer bewezen is dat ze waarheden zijn. Ik denk dat ik kan garanderen dat het antwoord u zal verrassen.

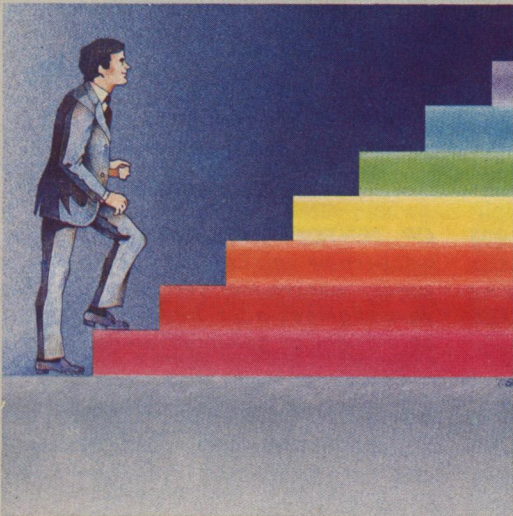
Tussen haakjes, als u zich voor de vraag gesteld ziet *of* u naar college zult gaan — of naar *welk* college — stel ik voor dat u het onthullende artikel over onderwijs leest in dit nummer en de catalogus van Ambassador College bestelt. □

HET GROTE DOEL VAN HET LEVEN VERKLAARD!

BESTAAT GOD?

Sceptici betwijfelen het. Veel wetenschapsmensen beweren dat het niet kan worden bewezen. Toch is er geen kwestie die meer fundamenteel is voor het bestaan van de mens zelf. Hoe kunt u hierover zekerheid krijgen? Kan het bestaan van God aan het rationele verstand worden aangetoond? Is er tastbaar bewijs dat er een opperwezen de leiding over het universum heeft? Ons gratis boekje levert u, met logisch bewijs, een gedegen antwoord. U kunt dit boekje verkrijgen door de antwoordkaart te gebruiken of naar ons kantoor te schrijven.

DE ZEVEN REGELS VOOR SUCCES

De meeste mensen jagen dat ongrijpbare iets na dat succes wordt genoemd, maar slechts weinigen slagen erin het te vinden. Wat is succes eigenlijk? Hoe is het te bereiken? Wij bieden u gratis een aantrekkelijk boekje aan waarin waar succes wordt gedefinieerd en een uit zeven stappen bestaand programma wordt gegeven om dit belangrijke doel te verwezenlijken. Iedereen kan deze zeven wetten toepassen en er de vruchten van plukken. Gebruik de kaart of schrijf ons.

WAARTOE BENT U GEBOREN?

Heeft het leven van de mens enig doel? Is het bestaan van de mens een zonderling natuurverschijnsel in een zinloos universum — een doolhof zonder uitgang — of heeft uw leven een achterhaalbaar doel? Het antwoord is ongelooflijk positief: de mensheid werd geschapen teneinde op goddelijk niveau over het universum te regeren! Onmogelijk? Dit dikwijls verkeerd begrepen onderwerp wordt door dit boekje helder uiteengezet. Vraag uw exemplaar aan door middel van de antwoordkaart of door ons te schrijven.

(Vervolg van pagina 2)

te hebben toegelaten, daar de Israëlische Verdedigingsmacht zogenaamd in West-Beiroet was binnengedrongen om de strijdende partijen uit elkaar te houden.

Er bestaat geen twijfel over dat de Israëlische militairen een blunder begingen door de karwei om de in twee stedelijke kampen achtergebleven PLO-soldaten te ontwapenen, aan hun Falangistische bondgenoten over te laten. In plaats daarvan namen de Falangisten wraak voor de moord op hun pas gekozen president en opperbevelhebber Bashir Gemayel, door honderden Palestijnse vrouwen, kinderen en ouden van dagen af te slachten.

De Israël's werden nu niet langer beschouwd als de „underdogs” van het Midden-Oosten, zoals in de oorlog van 1967 en zelfs in die van 1973. Zij hadden nu de rol van David voor die van Goliath verwisseld.

Erger nog, men had hen vergeleken met een weerzinwekkend gebeuren in de Joodse geschiedenis. Zo beschreef bijvoorbeeld president François Mitterrand van Frankrijk, eens een aanhanger van Israël, het Israëlische optreden in Libanon als te vergelijken met dat van de Nazi's in bezet Europa. En die opmerking maakte hij voordat de verschrikkelijke gevolgen in West-Beiroet bekend waren.

Ook de Westduitse nieuwsbronnen uitten zich buitengewoon fel tegen de Israëlische campagne tegen de PLO, en ontzagen zich niet daarbij zwaar beladen woorden en zinswendingen te gebruiken zoals „uitroeingsoorlog” en „eindoplossing”.

Eén Westduitse autoriteit merkte op dat Israël met het beleg van Beiroet „er zelf krachtig aan had meegewerkt zich van zijn voetstuk van hoge morele standing te stoten. Het heeft wat men zou kunnen noemen zijn maagdelijkheid verloren.”

Voor het Israëlische volk is de hele Libanon-campagne op een bijzonder akelige ervaring uitgedraaid. Met de verdrijving van de gewapende PLO-bandieten uit West-Beiroet was er volgens een verklaring van minister-president Menachem Begin „reden om te zeggen: 'en het land was stil' voor een aantal jaren, misschien voor 40 jaren, misschien voor 80, misschien voor een generatie.”

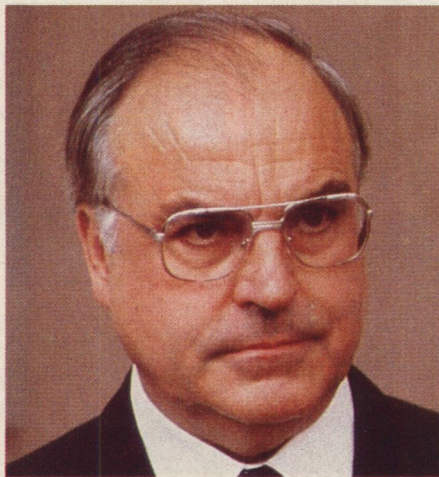
En toen viel voor Israël „het dak in” — en daarmee zijn morele gezag onder zijn aanhangers.

PLO steeds meer aanvaard

Meer dan ooit kan de PLO, in de rol van de verdrukte, op Europese gunsten bogen. Zelfs het Vaticaan stak haar de welkomsthand toe.

Op 15 september werd PLO-leider Yasser Arafat in Rome een 20 minuten durende particuliere audiëntie met paus Johannes Paulus II toegestaan. Begrijpelijkerwijs ontketende de ontvangst een storm van protest in Jeruzalem.

Na afloop van de ontmoeting gaf het Vaticaan een communiqué uit

DE WESTDUITSE kanselier Helmut Kohl zei in een van zijn eerste officiële verklaringen dat „wij nieuwe wegen naar de eenwording van Europa willen openen”.

waarin gezegd werd dat de Paus, door de audiëntie toe te staan, „blijk wilde geven van zijn welwillende houding jegens het Palestijnse volk... om daarmee de wens uit te drukken dat er in het conflict in het Midden-Oosten zo snel mogelijk een rechtvaardige en blijvende oplossing tot stand zal komen, die, door een teruggrijpen naar wapengeweld in welke vorm dan ook, en in het bijzonder naar terrorisme en wraakzuchtige handelingen uit te sluiten, zal leiden tot de erkenning van de rechten van alle volkeren — in het bijzonder die van het Palestijnse — op een eigen geboorteland, en die van Israël op zijn nationale veiligheid.”

Met deze formulering distantieerde de Paus zich zorgvuldig van de terroristische methoden van de PLO. Maar eens te meer verklaarde hij zich ronduit voor een eigen land — in het

verleden door hem met het latijnse woord *patria* aangeduid — voor de Palestijnen, en niet voor een of ander vaag, niet-soeverein zelfbestuur.

Het Vaticaan en Israël houden er totaal verschillende zienswijzen op na met betrekking tot de toekomstige gang van zaken in het Midden-Oosten. De Heilige Stoel is vierkant tegen de Israëlische claims op de Westoever, die op bijbelse gronden berusten, (het gebied dat door de meeste Israël's als Judea en Samaria wordt aangeduid).

Het Vaticaan is openlijk tegen de Israëlische claims op Jeruzalem als „de eeuwige en ondeelbare” hoofdstad van Israël. Johannes Paulus is voorstander van een Jeruzalem als vrije stad onder internationaal bestuur.

Voor de PLO-voorzitter betekende het bezoek aan de Paus nog een nieuwe diplomatieke triomf na de militaire tegenslag van de PLO in Libanon. Na uit zijn belegerde hoofdkwartier in Beiroet te zijn verdreven, bezocht de PLO-leider de Griekse minister-president Andreas Papandreou, waarbij hij met militaire eer werd ontvangen. In Italië was Yasser Arafat eregast aan een lunch die hem werd aangeboden door de Italiaanse president Sandro Pertini in het officiële presidentiële Quirinale-paleis. Zijn ontvangst door president Pertini werd beschouwd als een nieuwe wig om de deuren van andere Westeuropese leiders te openen voor de persoonlijke diplomatie van de PLO-leider.

Europese strijdkrachten naar het Midden-Oosten

De twee hierboven beschreven ontwikkelingen — de machtswisseling in West-Duitsland en de voor Israël weinig fortuinlijk verlopen veranderingen in het Midden-Oosten — leiden nu zelfs tot een heroriëntatie van Europa op het wereldgebeuren.

Als nasleep van de moordpartij in Beiroet spraken de tien landen van de Europese Gemeenschap eensgezind hun „ontzetting en afkeer” uit, en boden aan hun aandeel in de nieuwe vredesmacht, waarop president Reagan had aangedrongen, op te voeren. Een aldus versterkte strijdmacht zou volgens hen in het betrokken gebied „het streven naar vrede” tot uitdrukking brengen.

Voor het eerst bespeurt men in Europa de unanieme wens in het Midden-Oosten handelend op te treden. De naar Beiroet gestuurde

troepen werden daarheen gezonden in naam van de afzonderlijke Europese naties, en vormen een multinationale strijdmacht die niet namens de Verenigde Naties optreedt, welke in dit geval volledig worden gepasseerd. De troepen van de Verenigde Naties hebben zich de afgelopen jaren in Libanon volstrekt ineffektief getoond.

Ook de Verenigde Staten zijn bij de zaak betrokken. Maar diverse Amerikaanse politici tonen aarzeling ten aanzien van de Amerikaanse verplichtingen. De mogelijkheid bestaat dat de Amerikaanse senaat de President vandaag of morgen dwingt de Amerikaanse troepen bij een eventuele verdere verslechtering van de situatie terug te trekken — en het veld te ruimen voor de Europeanen.

In een verder verschieft zouden de Europeanen ook kunnen blijven vasthouden aan het recht, het gebied van de Westoever binnen te rukken om daar met geweld een thuisland voor de Palestijnen te vestigen. Een dergelijke militaire aanwezigheid zal zich uiteindelijk tot de omgeving van Jeruzalem zelf uitstrekken (Lukas 21:20).

Europa moet meer eendracht vertonen

Om in de toekomst de gebeurtenissen die hen het meest raken — zoals die in het energierijke Midden-Oosten — onder controle te houden, dienen de Europeanen eendrachtiger te handelen dan zij op het ogenblik doen.

Het in het hart van Europa gelegen Duitsland blijft evenals in het verleden de sleutel tot het lot van Europa. Maar de weg die West-Duitsland de laatste tijd insloeg, leidde niet naar de eenheid van Europa, maar naar het tegendeel daarvan. Het uiteindelijke doel van links in West-Duitsland is de totstandkoming van een herenigd, maar geneutraliseerd en naar binnen gericht volk, vrij van militaire verplichtingen jegens zijn vroegere bondgenoten — een Duitsland dat zich in feite uit de wereld heeft teruggetrokken.

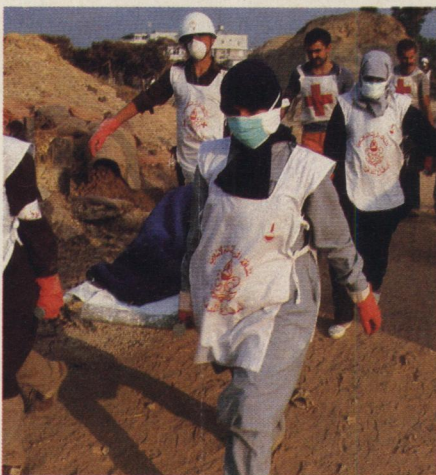
Dit afglijden naar een soort onderaards politiek bestaan is nu een halt toegeroepen. Het nieuwe conservatieve leiderschap zal sterker pro-Amerikaans zijn dan de vertrekkende regering, maar het zal niet meer zo onderdanig de Amerikaanse politiek volgen als zijn naoorlogse tegenhangers zoals de regimes van Adenauer en Erhard.

Wrijvingen met de Verenigde Sta-

ten, zoals over de aardgasleiding van Siberië naar West-Europa, zullen vermoedelijk niet minder talrijk worden. Weliswaar proberen de Amerikanen het „verloren leiderschap” over hun Europese bondgenoten terug te winnen, maar dat zal waarschijnlijk niet gelukken.

De teerling is geworpen. Er verschijnen nu invloedrijke en machtige persoonlijkheden op het toneel die zich realiseren dat Europa zijn eigen lot moet gaan bepalen — of dat nu waakzaamheid jegens communistische aanmatiging inhoudt dan wel de bescherming van Europa's eigen vitale belangen in het Midden-Oosten.

In 1965, vóór het begin van

SLACHTOFFERS van de massamoord op Palestijnse burgers worden geëvacueerd uit een vluchtelingenkamp in West-Beiroet. Als gevolg van deze door Libanese christen-falangisten bedreven daad lijdt Israëls image zware schade.

Duitslands 13 jaar lange centrum-links intermezzo, schreef Franz Josef Strauss een boek met de titel *Entwurf für Europa*. Daarin roept Bonn's voormalige minister van defensie op tot „een Europa dat vervuld van zelfvertrouwen stap voor stap zijn rol en betekenis in het wereldgebeuren vergroot, en daarmee steeds meer invloed en aantrekkingskracht op de communistische satellieten uitoefent.

„Dit Europa”, zo vervolgt Strauss, „zou met Rusland vredesvoorwaarden overeen kunnen komen... Daarom moeten wij de nieuwe historische concepties van het communisme en zijn valse filosofie tegemoetredene met een nieuwe, concurrerende historische conceptie — die van de reconstructie van de klassieke rol van Europa. Dit zou tegelijkertijd het politieke machtseven-

wicht in de wereld stabiliseren en evenwicht brengen in de militaire verhoudingen.” (Nadruk van ons; red.)

Er gaan ook andere stemmen op om Europa zijn „klassieke rol” in het schema van het wereldgebeuren weer op zich te doen nemen. Onlangs merkte een vooraanstaand Grieks politicus en afgevaardigde in het Europese parlement, de heer George Voyadzis, het volgende op: „Europa, dat een Griekse naam heeft, grondvestte zijn cultuur op een combinatie van de Griekse, de Romeinse en de christelijke geest. Tot deze synthese heeft de Griekse geest de denkbeelden van vrijheid, waarheid en schoonheid bijgedragen. De Romeinse geest schonk het denkbeeld van de op recht en wet gegrondveste staat. Het christendom droeg geloof en liefde bij.

„De volledige integratie van Europa zal een van de belangrijkste politieke gebeurtenissen van de wereldgeschiedenis zijn, met zeer grote gevolgen voor het toekomstig lot van de mensheid. Door deze eenwording zal in de wereld een werkelijk machtsevenwicht tot stand komen, terwijl de onafhankelijkheid van Europa wordt verzekerd en een bijdrage wordt geleverd aan de consolidatie van de wereldorde en de verzekering van de wereldvrede.”

Een koninklijke oproep tot een Verenigd Europa

Een recente gebeurtenis in Europa ontsnapte aan de aandacht van het grootste deel van de nieuwsmedia van de wereld. Op 20 mei j.l. nam koning Juan Carlos van Spanje in een ceremonie in Aken (de oude hoofdstad van het Rijk van Karel de Grote) de hem toegekende Charlemagne-prijs in ontvangst. Deze onderscheiding wordt jaarlijks toegekend aan die publieke figuur die zich het meest voor de zaak van de Europese eenheid heeft ingezet. De Koning is de eerste vorst die de prijs ontving. Tot de eerdere ontvangers behoren Winston Churchill, Jean Monnet, Robert Schumann en Konrad Adenauer.

Met zijn aanvaarding van de prijs beklemtoonde Juan Carlos de noodzaak voor Europa, waarvan hij de ontwikkeling tot de tegenwoordige tijd schetste, om tot eenheid te komen. Hij legde sterke nadruk op de rol van de Europese monarchieën. „De eeuwen door”, zei de Koning, „is de herrijzenis

van onze lezers

Ik heb het artikel „Zult u ooit uit de schulden komen?“ gelezen [EW, mei 1982]. Voor het eerst in mijn leven begrijp en weet ik nu waarom ik „Gods tien procent“ moet betalen. Door dit artikel zijn de dingen al zo veel voor mij veranderd dat ik iedere dag meer gefascineerd ben door het leven. Heel graag zou ik nu het boekje *Het einde van uw financiële zorgen* willen lezen.

K.V., Wirpoortje, Roodepoort Zuid-Afrika

Het artikel „Als een huwelijk niet gelukkig is . . . een houding die heelt“ van Donald D. Schroeder [EW, januari 1982] is het waard om sterk te worden aanbevolen vanwege het feit dat het het hart van de verhouding man-vrouw raakt. Inzicht in deze verhouding is van het allerhoogste belang en een noodzaak niet alleen voor gehuwde mensen, maar voor alle menselijke relaties.

N.P.B. Sr., San Jose, Batangas Filipijnen

Ik was diep onder de indruk van het artikel „De wereldomvattende epidemie van drug- en alcoholmisbruik“ [EW, juni 1982]. Ik heb dat artikel met stijgende belangstelling gelezen en herlezen. Het is werkelijk schokkend te vernemen hoe de mensen, in de greep van de zorgen van alledag, de tegenwoordigheid van de Almachtige God vergeten en hun toevlucht in drugs en alcohol zoeken. Ik zal mezelf nooit toestaan om „oplossingen“ te zoeken door middel van drugs en alcohol.

B.J., Bambous, Mauritius

Zojuist heb ik uw boekje *De zeven regels voor succes* uitgelezen, waarvan ik een paar dagen geleden een exemplaar ontving. Ik ben dankbaar dat ik geheel gratis zo'n waardevol en inspirerend boekje heb ontvangen. Het is het meest begrijpelijke wat ik in lange tijd gelezen heb en ook toont het op zo'n heldere en eenvoudige wijze de belangrijkste aspecten van hoe men een gelukkig en succesvol

leven kan leiden.

B.L., Avanti, Elsie River, Zuid-Afrika

Graag wil ik verzoeken mij van uw verzendlijst te schrappen. Mijn zwager heeft mijn naam en adres bij wijze van grap naar u gestuurd. Ik realiseer me wat u tracht te doen, en uw intenties zijn goed — het is een schande dat de wereld niet wil luisteren, niet wil nadenken. Op zekere dag zal men mogelijk, zoals u in uw tijdschrift zegt, wensen dat men u meer aandacht had geschonken. Het spijt me, maar ook ik schenk er nooit genoeg aandacht aan.

H.M., Binghamton, New York

Aangezien ik op het platteland woon, had ik nooit van THE PLAIN TRUTH gehoord of het gezien. Maar vorig jaar ging ik bij mijn nicht in Chatswood logeren. In een kiosk op het station van Chatswood stonden een aantal exemplaren van THE PLAIN TRUTH. Ik ben een gretige lezer en omdat ik

jarenlang naar waarheid heb gezocht, nam ik een exemplaar. Onder het lezen ben ik echt onder de indruk gekomen en daarom heb ik u mijn naam en adres gestuurd. Dit is een van de meest verstandige dingen die ik in mijn leven heb gedaan.

J.M., Hoxton Park N.Z.-Wales, Australië

Ofschoon ik nu reeds ruim tien jaar De ECHTE WAARHEID lees, kan ik me niet herinneren u ooit te hebben bedankt voor het maandelijks gratis ter beschikking stellen van wat inderdaad de waarheid is. Langzamerhand ben ik zo gewend het tijdschrift te ontvangen, dat ik niet meer zo bij het bijzondere ervan stilsta. Het is een onderdeel van het leven geworden. Ik kan me mijn bestaan echter niet meer voorstellen zonder De ECHTE WAARHEID. Ik zou snel het spoor bijster zijn. En gezien deze veelbewogen tijd hoop ik dat u nog zo lang mogelijk kunt doorgaan het tijdschrift uit te geven.

Z.B., Driebergen

van het Romeinse Rijk onder duidelijk Germaanse, en vanzelfsprekend christelijke invloeden, de droom van de politiek: 'das heilige römische Reich deutscher Nation.' Maar wat in werkelijkheid in de maak is, is iets heel anders: Europa . . .

„In de loop van de Europese geschiedenis,” aldus vervolgde Juan Carlos, „zijn de monarchieën altijd een factor geweest die de eenheid hielp bevorderen . . . En door huwelijken tussen de leden van de heersende families werden er banden geweven tussen landen die door taal, etnische afkomst en gewoonten van elkaar gescheiden leefden; dit versterkte het besef dat men in feite een eenheid vormde, en deel uitmaakte van een

gemeenschappelijke werkelijkheid . . .

„De eenmaking van Europa”, aldus deze regerende monarch, „werd reeds in 1930 aangeprezen als de enige oplossing voor Europa's problemen — een op te richten supernatie — een Verenigde Staten van Europa. En dit streven is in mijn land nooit verloren gegaan.”

Let op de weg die Europa inslaat

Zowel in dit nieuwe jaar als in de rest van de jaren '80 zal het proces van de eenwording van Europa zich in versneld tempo voltrekken. Bovendien zullen de Europese leiders hun aandacht meer dan ooit op die gebieden van de wereld richten waar Europa's

belangen het meest in het geding zijn, zoals het Midden-Oosten.

Vanwege die connectie met het Midden-Oosten kan men verwachten dat aan de Middellandse Zee liggende landen zoals Griekenland, Italië en Spanje een steeds belangrijker rol zullen gaan spelen. Het „machtscentrum” van Europa zal zich geleidelijk meer naar het Zuiden verplaatsen, waarbij de landen van Noordwest-Europa die tot op zekere hoogte in hun eigen energiebehoefte kunnen voorzien, een minder belangrijke rol zullen gaan spelen.

Daarom zij hier de waarschuwing herhaald die DE ECHTE WAARHEID u al vaak heeft laten horen: let goed op Europa! □

WIE IS „HET BEEST“?

Is het zevenkoppige „Beest“ van Openbaring een toekomstige, mysterieuze, superwerelddictator? De Antichrist? Een regering? Of een kerk? De plagen van Gods toorn zullen met volle kracht worden uitgegoten op een onachtzame, Godvergeten wereld die dit mysterieuze „Beest“ naloopt en op een zorgeloos, onverschillig christendom! Ons gratis boekje *Het boek Openbaring eindelijk onthuld!* onthult de Bijbelprofetieën over dit „Beest“ en tevens het verloop van de ophanden zijnde eindtijdgebeurtenissen. Schrijf vandaag nog aan Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht, Nederland.

Het boek
OPENBARING
eindelijk onthuld!